

RECEIVED

JAN 18 2000

LIBRARY-P.A.O.I.

S
O
L
I
A

THE
HERALD
JACKSON, MI

January
2000

VOL.
LXV,
No. 1

St. Andrew Center for Orthodox
Christian Studies
Detroit, Michigan

SOLIA

THE
HERALD

ENGLISH EDITOR /
SECRETARY:
Rev. Deacon David Oancea

BUSINESS MANAGER /
ROMANIAN EDITOR:
Mr. Dinu Cruga

STAFF:
Mr. Mark Chestnut

CHAIRMAN:
Most Rev. Archbishop
Nathaniel Popp

SOLIA — THE HERALD (ISSN 0038-1039) is published monthly for \$12.00 per year; United States, \$14.00 per year; Canada, and \$16.00 per year in other countries by The Romanian Orthodox Episcopate of America, 2535 Grey Tower Road, Jackson, MI 49201-9120. Periodicals postage paid at Jackson, Michigan, and additional offices. Phone: (517) 522-3656. Fax: (517) 522-5907. E-mail: roeasolia@aol.com. Internet: http://www.roea.org.

POSTMASTER: Send address changes to: SOLIA — THE HERALD, P.O. Box 185, Grass Lake, MI 49240-0185, U.S.A.

Articles and news published in SOLIA do not necessarily reflect the views or the endorsement of the Romanian Orthodox Episcopate of America.

CONTENTS

English Section

"This is the Day Which the Lord Has Made!	
Today!" A Patriarch for the United States;	
A Patriarch for Canada,	
Most Rev. Archbishop Nathaniel	3
Mother Alexandra Memorial	4
Center for Orthodox Christian Studies,	
Most Rev. Archbishop Nathaniel	5
The Center for Orthodox Christian Studies -	
What is It and Whom Will It Serve?	7
Credit Union Survey to Continue	8
Earthly Cares, Psa. Nicole Mitescu	9
Crisis Pregnancy Services - ZOE For Life!	9
The Occult, Rev. Fr. Bohdan Hladio	10
Orthodox Brotherhood Update	11
Parish Register	12
Financial Report	13

Romanian Section

Troia De Arhierei,	
P.S. Episcop Visarion Raşinăreanu	14
Ce Sentiment Inspira Jubileul Creştinismului,	
Anul 2000?, Pr. Prof. Ion Bria	15
Episcopie Fără Episcop, Cu Preoți Fără Preoție .	16
Născuți În Cămașa Lui Hristos	17
Secția Catehetică: Taina Sfântului Botez	18
Centrul De Studii Creștine,	
I.P.S. Arhiepiscop Nathaniel	20
Centrul De Studii Creștine Ortodoxe -	
Ce Este și Cu Ce Se Ocupă?	21
Misiunea Sfântul Ioan Evangelistul, Toronto, ON,	
Pr. Ionel Cudrițescu	23
Vesti Din Vancouver, B.C., Pr. Nicolae Lăpuște ...	24

A Description of The Center For Orthodox Christian Studies

"Saint Andrew the Apostle"

23300 Davison Avenue, Detroit, Michigan

The site is approximately seven acres of land. The building was constructed in 1930 and is a three-story brick edifice with reinforced concrete frame. The approximate square footage is 40, 173. There are nine double-room suites, four single-bedrooms on the second and third floors; offices on the first floor; a 52 seat chapel on the ground level; a large monastery church on the second floor; kitchen, dining-room and pantry; lounge on the second floor; library on the third floor; common bathrooms and lavatories on all floors; basement; attic; garage.

The building has been in continuous use until now. A custodian is living on the premises and a care-taker comes for a weekly inspection of the grounds. *

HIS EMINENCE ARCHBISHOP NATHANIEL

extends his sincere thanks to all
who sent greetings and
well-wishes with the occasion
of his elevation to the rank
of Archbishop.

POFTĂ BUNĂ COOKBOOK

Xth Edition

New Easy to Read Laser Printing
ORDER NOW!

\$12.00 each (U.S. funds only)

Make check payable to:
St. Mary's Society, c/o Marie Sandru
3097 W. 230TH ST.
NORTH OLMSTED, OH 44070

"THIS IS THE DAY WHICH THE LORD HAS MADE! TODAY!" A PATRIARCH FOR THE UNITED STATES; A PATRIARCH FOR CANADA

Orthodox Christians are fond of remembering, bringing to mind, celebrating, the anniversary of meaningful events. In the liturgical services, many of the hymns begin with the word, "today!" Whether celebrating events in the life of our Lord or those of his All Pure Mother or the saints, the worshiper is invited to "be present," to participate in the event as a follower of Christ. It is a call to be not a mere observer but a participant, "today!"

It seems to me that Orthodox Christians failed to celebrate the anniversaries of some very important events in the life of the primitive Church in North America. I use the word primitive rather than nascent, because these events took place a good one hundred years after Holy Orthodoxy had first been planted in North America, in Alaska. The Church existed but was primitive, because the general grand wave of Orthodox Christian immigrants had not yet swarmed to these shores to swell the membership of the Church here to the point of its stabilization as a permanent institution in North America.

The events to which I am referring are the publications of liturgical books in the English language. An early English language work by John Glen King, "**The Rites and Ceremonies of the Greek Church, in Russia,**" was published in London in 1772 and appears to have become a classic for those interested in knowing something about the Orthodox Church. This was about the time when the missionary activity of the Russian Church was already existing in Alaska.

"**The Book of Needs**" was also published in London but one hundred years later, in **1882**, translated by G. V. Shann who dedicated his work to the "Chief-Procurator of the Most Holy Governing Synod of Russia." The Church in Russia had not had a Patriarch for almost two hundred years but was ruled as a department of the state. Saint Tikhon was the first patriarch since the time of Peter "The Great."

The next two translations, the **1898 "Octoechos"** printed in St. Petersburg, and the **1899 "The General Menaion"** published in Moscow, were done up by Professor N. Orloff who dedicated the first to the Bishop of Aleut and Alaska, Nicholas, and the second to him as "late of Aleut and Alaska" and to Tikhon his successor. This is the same hierarch who since then has been counted among the saints by the Church.

Although the previous named volumes are perhaps less known to many of our clergy, it stands without challenge that the "**Service Book of the Holy Orthodox-Catholic Apostolic Church,**" published first in **1906** by Isabel Florence Hapgood in England, has become an almost universal standard in North America

after World War II. This work is also dedicated to Saint Tikhon, who at the first printing was still Bishop of Aleut and Alaska but by the second printing, in 1922, was Patriarch of the Church of Russia.

In the 1956 edition of Hapgood, the Third Edition, Metropolitan Anthony Bashir of the then Syrian Antiochian Orthodox Archdiocese of New York and all North America, wrote in the introduction: "We have undertaken the present reproduction...also because of our continuing devotion to the advancement of our Holy Orthodox Church in America through the medium of the English language. ...In times to come, when the Church in America shall have realized more fully her ancient and glorious heritage, the complete wealth of our liturgical treasures will be set forth in English." This was forty-three years ago.

Of these English translations, one has been in existence for over two hundred years, 1772, and three for more than one hundred years: 1882, 1889, 1899 and the third has existed for 93 years! A sad commentary is that these books were not utilized to their fullest. What happened that these "liturgical treasures" were not put into immediate use? One plausible response has been that, because of the Bolshevik Revolution in 1917, the Russian Church in North America squirreled these "treasures" away so that the liturgical services would continue in Old Slavonic as a guarantee to the continuation of the life of the Russian Church outside of Russia. If so, what a sad response both to the missionary zeal and efforts of Saint Tikhon who himself promoted translations and their use in North America and to those who preceded him in the evangelization of these shores. There can be no doubt, that had the Church in North America had her own Patriarch at the time of the Revolution, as Saint Tikhon had suggested in 1905 to the Russian Church, this "ostrich-like" attitude would not have prevailed.

Our failure to celebrate these significant events is indicative of our negligence of, or indifference to, the efforts of the evangelization of this continent by Saints Tikhon, Herman, Innocent, the thrice-blessed Raphael Hawaweeny and others. Orthodox Christians used existing English translations of Holy Scriptures. These translated liturgical works, however, have an essential role in shaping our worship of the Holy Trinity. They are very important, and their existence in English ought to have been of great use and thus influence in the evangelization of North America. Could not our hierarchy have had a sense of respect for the past and fulfilled its duty to its predecessors by recognizing the value of these works and celebrated the publication of

Cont. on page 4

This Is The Day ...

Cont. from page 3

these translations as important milestones in the life of the Church in North America? Without a Patriarch, without a unified Synod to cradle the united history of our Church, there was no celebration, no common effort to bring it to the attention of the faithful.

The negligence to remember these works bespeaks of the reality that to express the consciousness of a unified Orthodox Church in the United States, the presence of a united Synod headed by a Patriarch is absolutely necessary. To synthesize all the traditions and all the events which are so very precious to the historical memory of the Church, there needs to be a unified body of the hierarchy. SCOBA was oblivious to these events and did not move to remember these events, because SCOBA speaks for particular ethnic entities and not the entire Church. The SCOBA is incapable of becoming the Holy Synod. Only a co-ordinated, unified Synod headed by a Patriarch can remember to speak for the whole Church concerning such events, calling the entire Church to give thanks to God for his blessings on his Church.

After two hundred years of witness, two hundred years and millions of faithful, thousands of clergy and hundreds of hierarchs, saintly men and women, the collective mind of the Church in the United States cannot yet be expressed by "one mouth and one heart." The Church in the United States and the Church in Canada must become participants, not observers, in the life of the Universal/Catholic Orthodox Church; and, this can happen only in a unified Church with each having her own Patriarch and Holy Synod.

We point out the papal centralism of the Roman Church but there do exist local synods or councils of Roman Catholic hierarchs in every country. There is no such creature yet in the United States nor Canada nor Mexico. The English Reformers spoke about the "Italian" mission to England being ended with the establishment of the Anglican Church. Are Orthodox Americans the only ones not to be self-ruling?

We would like to address a question, but to whom? Even this is an unknown! Nevertheless, we ask: "When will the Church in the United States have her own patriarch? When will the Church in Canada have her own patriarch?" Today?! Obviously, the word "today" is not a favorite one employed today in the language of the Church. "In the future. Not now. It isn't right the time." What is the reason or what are the reasons? There is no better time than today, not in some nebulous future. In Sacred History, there is no "right" time dictated by man but only God's time, the fulness of time, the "today." Is the issue that there are not enough faithful or clergy or what? Is the orthodoxy of our Church in question? What nonsense to say that there is no such thing as an "American" or "Canadian" people, and therefore there can be no "American" or "Canadian" Church!

Is anyone talking? Is anyone listening? Is anyone open to the movement of the Holy Spirit? Certainly the Grace of the Holy Spirit which assembles the Synods of other Churches also assembles us in our worship and guides the Church in The United States and the Church in Canada. Is it such a bold step into the unknown for the Mother Churches to relinquish their pastoral concern for their children into the care of the same hierarchs whom they have elected and consecrated? Is it not the pleroma of trust in God that he will guide the Church wherever and everywhere?

One hundred years ago, the Church of Russia provided the primitive Church in North America with liturgical books. Twenty-seven years ago, in 1970, she recognized her daughter as her sister. Certainly the other Patriarchates have the same wisdom and confidence in the Almighty to do likewise? Let there be a "today" on the lips of the Patriarchal Synods everywhere! Let there be a year of jubilee for two new sister churches. Let there be good order in the Church before the Lord of the Hour comes, so that he is pleased with us.

Come, dear Mothers, cut the umbilical cord so that the child you reared may be mistress of her own household and vineyard, today! *

+ NATHANIEL, Archbishop

MOTHER ALEXANDRA MEMORIAL

*commemorating
the ninth anniversary of her repose*

Saturday, January 22, 2000

10:00 a.m. Holy Liturgy followed by
Memorial Service
Noon Luncheon
1:00 p.m. Memorial Lecture

Khourye Joanne Abdalah, LSW
will speak on
"Giving Your Family Life"

FEBRUARY ISSUE
DEADLINE
January 14

CENTER FOR ORTHODOX CHRISTIAN STUDIES “SAINT ANDREW THE APOSTLE”

Bishop Polycarp's Dream Fulfilled; Archbishop Valerian's Work Continues

In 1935, sixty-five years ago, the first hierarch for Orthodox Christian Romanians outside Romania, Bishop Polycarp Morusca, was consecrated in Bucharest, came to the United States and began to minister to his flock in North and South America and the Pacific. Two years after, “Vatra Romaneasca” was purchased and the bishop re-organized his plans for his pastorate. Among these was included the project of establishing a seminary. Bishop Polycarp left America in 1939 to attend a meeting of the Holy Synod but was unable to return. The project to establish a seminary had been implanted in the soul of the Episcopate and was not lost. In a special publication, “The Vatra in Celebration: July 16, 1944,” the project to establish a seminary was promoted as “yet to be fulfilled.”

During the pastorate of Archbishop Valerian D. Trifa (1952-1984), this project took the shape of a correspondence course of theology, “Andrei Saguna.” It was established for individuals who had a “late vocation” to serve the Church. Not a few members of our clergy were graduated from this course. Candidates for ordination were tested in their knowledge and practice of the Orthodox faith and liturgics. The Archbishop was adamant that graduates should be equipped to fulfill all priestly obligations.

Later, still during the pastorate of Archbishop Valerian, the “Andrei Saguna” program was set aside in favor of other programs which had been made available. The idea continued, however, that a pastorate in the Romanian Episcopate called for unique responses to the particular pastoral needs and concerns of its parishes. Adding to this the present reality that there are many emigrants to North America who need new missions and parishes, Archbishop Nathaniel concluded that either the “Andrei Saguna” program should be revived and revamped or a new program for pastoral theology must be developed to educate clergy for the missionary and contemporary pastoral concerns of our day.

Having given due consideration to programs already existing in Orthodox institutions, it was decided that the needs of the Episcopate would yet best be fulfilled as designed and implemented by the Diocese. To accomplish this, two major aspects were considered: the actual program of education and the site.

About this time, the Episcopate Office was presented with the possibility to purchase the St. Paul Monastery of the Passionist Fathers in Detroit, Michigan, an institution which had been built for the purposes of educating clergy and a site for holding retreats. The price-tag was \$400,000.00 for a building of approximately 40,173 square feet.

Aerial view of St. Andrew's

On February 10, 1998, His Eminence sent a letter to members of the Episcopate Council offering two major considerations: the establishment of a “Finishing Seminary” project and the purchase of an existing facility which would be appropriate for the site of residence for the program and the students. The Council unanimously favored the Program but was reluctant to enter a financial obligation for a building and its operation.

The Episcopate Council meeting of July 1, 1999, did, however prepare two resolutions which were presented to delegates at the Episcopate Congress:

“That the Episcopate Congress establish a school for the preparation and further education of clergy and that such school be chartered as a legal entity, pursuant to Article VII, Section 1, (b) of the Episcopate Constitution and By-Laws,” and “That the educational institution be permitted to solicit funds and other assistance from the Parishes of the Episcopate and other individuals.”

Both motions passed unanimously.

In the time after the Congress, attention was given to the preparation of a Diploma Program in Applied Pastoral Theology. In September 1999, Rev. Fr. Ian Pac-Urar, Ph.D., submitted a draft proposal for this program. This program “is intended for graduates of theological institutes and seminaries abroad who wish to continue their in-depth preparation for work in Orthodox Christian parishes and missions, and for practicing clergy who wish to develop and deepen their skills.” According to the mandate of the Congress, the diploma program will be chartered as a separate legal entity.

The next step was to determine where to hold the sessions. Having given due consideration to various

Cont. on page 6

Center ...

Cont. from page 5

institutions being offered for sale and noting that the Vatra was not equipped to be the site, His Eminence responded to the invitation to offer a proposal for the St. Paul Monastery property. After a revision of the initial offer, a final offer of \$375,000.00 was accepted by the Passionist Fathers. The first payment is for \$75,000.00 at the date of closing and \$75,000.00 per year for four years with no interest except for payment default. Final closing will be determined by minor realignment of utility and property facilities.

As of October 11, the building was incorporated in the State of Michigan as a non-profit organization. Although no official fund drive was begun, during a recent visit to St. Dimitrie Parish, Bridgeport, on the occasion of its 75th Anniversary, the Parish Council presented His Eminence with a check for \$5,000; the Ladies Auxiliary - \$1,000; Fasariotul Society - \$1,000. In addition, from parishioners and those present at the banquet, additional pledges were made from the floor. The Tonna Foundation, represented by Diane and George Tonna, pledged \$10,000. In the end, pledges of \$32,000.00 came from St. Dimitrie! Mr. Mike Chiriac, Member of the Episcopate Council, pledged \$25,000 at the December 4 meeting.

The Center For Orthodox Christian Studies will initiate a blanket fund-raising effort in the near future. In the meantime, pledges and donations will be accepted. Checks should be made out to: **The Center For Orthodox Christian Studies, P.O.Box 897, Michigan Center, Michigan, 49254-0897. Please do not make checks out to the ROEA.**

Front entrance (far right) and entrance to the chapel (foreground left)

Because the Center will be under the patronage of Saint Andrew, on his feast-day, November 30, His Eminence invited local clergy to assist him at the Divine Liturgy celebrated in the chapel of the monastery. Present were: Rev. Frs. L. Lazar, I. Pac-Urar, G. Patrulescu, A. Partioc, R. Rosco, J. Surducan, C. Tofan, G. Treff., and guests, G. Luca and Hieromonk Prodromos. Serving were Sub-deacons T. Rosco and responses, J. E. Lazar.

A Five-Year Action Plan has been drawn up covering purchase and renovations of the facilities; the development of the Applied Pastoral Theology (APT), Community Education Program (CEP) and accreditations; funding project. *

His Eminence, Archbishop Nathaniel celebrating the Hierarchical Divine Liturgy in the chapel at St. Andrew's, assisted by clergy on St. Andrew's feast day, November 30.

THE CENTER FOR ORTHODOX CHRISTIAN STUDIES WHAT IS IT AND WHOM WILL IT SERVE?

What is it?

The Center for Orthodox Christian Studies "St. Andrew the Apostle" is an autonomous corporation under the omophorion of His Eminence, Archbishop Nathaniel. The Center is an affiliated institution of the Romanian Orthodox Episcopate of America. This means that it is subject to the authority of the Archbishop and complies with the Constitution and By-Laws of the Episcopate, but that it has an autonomous existence, as does a monastery or seminary. It has its own Board of Directors, of which Archbishop Nathaniel is the president.

The Episcopate is not responsible for the administration or maintenance of the Center. The Episcopate is not liable for any debts or contracts of the Center. The Center does not draw funds from the Episcopate budget.

At the same time, the Center "belongs" to the Church. It is an Orthodox Christian institution, and more especially, an institution of the Romanian Orthodox Episcopate. It does have the authority, given by the Episcopate Congress, to solicit and accept funds and contributions from the Episcopate, its parishes and faithful members.

Whom Will it Serve?

Our Episcopate has as its primary mission the serving of Orthodox faithful of Romanian origin. Even so, it is a diocese of the whole Church, and has in its membership faithful and clergy of almost every ethnic origin. It serves in both English and Romanian, as the need may be.

In the same way, the Center has as its primary mission to serve the needs of the Romanian Episcopate. Even as it does so, it will welcome students and participants of any origin, and strive to promote Holy Orthodoxy in this land. It will carry out its programs in both English and Romanian, as the need may be.

The Center is not designed to compete with or replace other seminaries or programs. It is designed to address the specific needs of our Episcopate, which presently are not met by other programs of study. Those from other jurisdictions who may participate in the work of the Center will participate with that understanding.

The vision and programs of the Center continue to evolve, as clergy and faithful make known the needs of our people. At present, the Center is envisioned as having the following areas of activity:

1. A chapel and retreat center where faithful may come for spiritual guidance and renewal,
2. A community center where various of our organizations may have their offices,

3. A school to prepare clergy and lay leaders for service in our Episcopate, and to provide for their continuing education.

Clergy and Lay Education

The Clergy and Lay continuing education program will be organized on four tracks, according to the needs of the Episcopate and the students:

(1) An ongoing program of continuing education for Romanian Orthodox clergy in North America. This program will be taught in English and/or Romanian, according to need, and will consist of workshops and institutes held periodically during the year. Clergy will be able to attend these sessions while maintaining their present positions. It is hoped that the first of these sessions will be offered in the autumn of 2000.

(2) A program of public religious education for Orthodox faithful. This will consist of retreats, workshops and lectures for those who want to grow and learn more about the Orthodox faith, but who do not seek to enroll in a formal program of academic study. These sessions will be offered in English and/or Romanian, according to need.

(3) A one-year, residential program for graduates of Romanian theological schools who wish to further their studies in America, and for clergy presently in our Episcopate who are able to enroll in a year of full-time study. As of this writing, a draft proposal for the program has been drawn up, and was briefly described to the Episcopate Council. It is hoped that this program will begin in the fall of 2001.

(4) A late vocations program of studies for those who desire a theological education but who cannot attend a full-time seminary program. This program will be designed to prepare priests, deacons, and other church workers. It will consist of correspondence work as well as attendance at short institutes held during the year.

At this time, much work remains to be done. Funding must be found to support the facilities and programs. Qualified instructors are needed to present the programs and courses that are planned, whether in Romanian or English. Governmental, legal and financial requirements must be met. And a proper spiritual life must be established on the premises.

But by the grace of God, all this will be accomplished. Generous faithful and parishes are already coming to the support of the Center, even though no formal fundraising program has been announced. And we continue forward in the faith that God will bless a great work, for the building up of His Church and the glory of His Holy Name. *

CREDIT UNION SURVEY TO CONTINUE

At the 1999 Congress, delegates unanimously endorsed a resolution authorizing the organization of a Diocesan Credit Union under the sponsorship of ROEA.

After the Congress, a packet was sent out to all Voting Members of the Episcopate, about 6,000 addresses. It contained a letter entitled, "Proposed Romanian American Federal Credit Union" and also a "Credit Union Pledge and Survey Form." The information was in English and Romanian.

By the end of October, we had received pledges to the amount of \$140,000.00 which was only an indication of a starting figure, because numerous people said that they might invest even more. We anticipate that the first year of operation we might exceed one half-million dollars.

In spite of the coverage, we understand that a number of people did not receive the mailing which was "bulk rate." We would have liked to have had an even wider response to the survey; and therefore, a second survey will be mailed out after the holidays.

As a Diocese, we should bear in mind the enormous economic potential that lies at our disposal. The capital formation of such a credit union does not come in large chunks. The strength of a credit union lies in large numbers of members with small steady systematic savings programs. To illustrate, a family/person that saves 50 cents per day (\$3.50 per week) in a credit union that pays 6% in interest or dividends and allows the interest to accumulate and to compound the earnings, can have more than \$1,000.00 in five years.

Our potential for the formation of a credit union and for its development exists and is at our command. The good that such a credit union could provide to parishioners and parishes is incalculable.

In the second survey, please fill in the survey and remember that **the survey does not legally obligate you in any form**. It is merely a barometer by which the interest of the parish members and adherents can be measured and gives the Episcopate assistance in forming the Credit Union. *

ARFORA ANNIVERSARY COOK BOOKS

Cookbooks make excellent shower gifts, housewarming gifts, thank you gifts, welcome to the neighborhood gifts, birthday gifts, etc.

Purchase yours by contacting Louise Gibb (330) 448-6939 or write to: 837 Lynita Dr., Brookfield, OH 44403.

Cost: \$15.00 (Includes shipping)

HIERARCHAL SCHEDEULE

October 30-31. Bridgeport, CT. St. Dimitrie. 75th Anniversary. Saturday, Great Vespers & Reception. Sunday, Hierarchal Divine Liturgy. Banquet.

November 5-17. West Coast Visit. Nov. 6: **Sts. Michael & Gabriel, Palm Springs, CA.** Blessing of new facilities. Hierarchal Divine Liturgy. Banquet. Nov. 7: **Holy Trinity, Los Angeles, CA.** 60th Anniversary. Blessing of new iconostasis. Blessing of reader: Costin Popescu. Hierarchal Divine Liturgy. Banquet. Nov. 8: **Holy Trinity, Los Angeles, CA.** Blessing of Chapel. Hierarchal Liturgy for Sts. Michael & Gabriel feast day. Memorial Service. Nov. 9: **St. Innocent Orphanage, Tijuana, Mexico.** Nov. 10: Visit with Bishop Boris. Nov. 11: **St. Mary, Anaheim, CA.** Visit. **St. Anne, Pomona, CA.** Vespers and Supper. Nov. 13: **Holy Resurrection, Hayward, CA.** Visit. **Holy Cross Mission, San Jose, CA.** Vespers and Supper. Nov. 14: **Holy Resurrection, Hayward, CA.** Blessing of facilities at Casa Romana. Hierarchal Divine Liturgy. Banquet. Nov. 16: **Sts. Michael & Gabriel, Sacramento, CA.** Vespers and Supper at new church.

November 19-21. Descent of Holy Spirit, Elkins Park, PA. Saturday: Great Vespers. Supper. Sunday: Hierarchal Divine Liturgy. Installation of Fr. Vasilescu as Parish Priest. Banquet.

November 26-28. St. Joseph of Maramures, Hazleton, PA. Saturday: Visit to Protection Greek Orthodox Monastery, Weatherly, PA. Lunch with St. Joseph parishioners. Great Vespers. Supper. Sunday: Consecration of church. Hierarchal Divine Liturgy. Banquet.

November 30. St. Andrew Center for Orthodox Christian Studies, Detroit, MI. First Liturgy at the Center to celebrate feast day of St. Andrew. Signed agreement to purchase the Center.

December 4. St. George Cathedral, Southfield, MI. Episcopate Council Meeting. Conference with ARFORA & Brotherhood USA Presidents.

December 5. St. Nicholas, Troy, MI. Hierarchal Divine Liturgy. Blessing of readers: Prof. George Rosculet & Theologian Adrian Grigoras. Blessing of Theologian Grigoras as Subdeacon. Ordination of Subdeacon Grigoras to Diaconate.

December 9-12. Vancouver, BC. Dec. 10: **St. Andrew Mission, Vancouver.** Vespers. Supper. Dec. 11-12: **Holy Trinity, Vancouver.** Saturday: Meeting with Parish Council. Great Vespers. Supper. Sunday: Hierarchal Divine Liturgy. Banquet.

December 14. St. Andrew Center for Orthodox Christian Studies, Detroit, MI. Review of the premises. Conference with members of the Joint Dialogue Commission. *

EARTHY CARES

Orthodox Christians don't do things the easy way. I realized this while watching a televangelist who made it sound as if you could achieve better health, increased wealth, and admittance to heaven, simply by believing in what he said and sending frequent donations.

Look at us, by comparison. We are expected to attend church on Sundays and feast days, we fast, we say morning and evening prayers, and to top it off, our priests continually remind us that we are sinners in need of repentance, confession, and communion. How are we supposed to achieve popular success with a message like this?

I know that being an Orthodox Christian means recognizing our sinfulness and, through our faith and our Church, striving to live and grow as an Orthodox Christian. When we fail, the Church is there to support us. I expect the televangelist would be fairly surprised by how it offers that support — by church services, prayers, fasting, repentance, confession, and communion!

But these aren't the only requirements for Orthodox Christians. In fact, each of us is called to sainthood! During Holy Liturgy for example, we pray for peace and repentance for the rest of our lives. I don't mean to sound disrespectful, but I do remember thinking that St. John Chrysostom certainly didn't have teenage children to deal with when he wrote that one — or maybe that's exactly what he was thinking about!

And even as I try my best to live up to the "bigger goals" of our faith, I still struggle with the "smaller" ones. During the Cherubic Hymn, we are asked to "lay aside all earthly cares." That is really tough for me, and sometimes it frightens me how inattentive I am during Holy Liturgy. There was a recent Sunday when I realized that the priest had read the Gospel, and I hadn't heard a word he said. Of course in most churches, you could always hope and expect to hear the Gospel again during the priest's sermon, but at our church, there was another potential problem. Both our priests are educators, and since we are a small parish, they tend to ask questions during their sermons. How was I going to explain that not only did I not have a clue as to the answer to a question, I didn't even know what the Gospel reading was? I'm not sure if that qualified as an earthly care or not, but it surely worried me!

My thought would be that not only do I need the Church, I need more Church. Our faith offers us the love, forgiveness, the support we need in all parts of our lives. Maybe it's just a hard head or a hard heart on my part, but it has taken years for our faith to work its way consciously into my daily life. There are times of stress when parts of the Liturgy, parts of our prayers and music, come to my help when otherwise I might lose my cool. Maybe with more time and God's help I'll be able to really "lay aside the earthly cares" and remain more attentive during the Holy Liturgy. *

Psa. Nicole Mitescu

CRISIS PREGNANCY SERVICES ZOE FOR LIFE!

ZOE for Life! is a non-profit pan-Orthodox initiative to help Orthodox Christian women in need of emotional and spiritual support during crisis pregnancies, and to connect interested women with potential adoptive Orthodox Christian families. Some services offered by **ZOE for Life!** include referrals for professional counseling, shepherding homes, assistance in gaining prenatal care, access to Orthodox couples who seek to adopt, and adoption registration for families pursuing adoption.

As indicated by national statistics, and borne out by priests across the U.S., the Orthodox community suffers higher abortion rates than the national norm. In an effort to combat this, **ZOE** (which means *life* in Greek) **for Life!** established itself as firmly "pro-woman." Helping women in crisis pregnancies make good decisions about themselves will translate into good decisions for the lives they carry. The reality of abortion is that it isolates a woman from the father of their child; from her own family; from the unborn baby who depends on her for survival; and ultimately from her Church and God. By offering real alternatives, **ZOE for Life!** seeks to break this cycle of despair.

Another goal of **ZOE for Life!** is to make its position of sexual abstinence until marriage clear to young people. Research shows that peer-to-peer communication has a powerful impact in this type of endeavor. **ZOE for Life!** seeks to create a network of high school students who are committed to abstinence until marriage, and who are willing to help other teens understand how the decisions made today will impact their lives (and the lives of others) tomorrow. Similar programs have proven successful and popular among teens. For more information on the abstinence program, please call Cheryl Kozanas at (440) 871-9499.

ZOE for Life! is also involved in facilitating adoptions from other countries. For instance, **ZOE for Life!** is working with an Orthodox orphanage in Guatemala in an attempt to place children, declared by their government to be legally abandoned, into adoptive homes.

ZOE for Life! was begun in 1997 by a group of concerned individuals in the Greater Cleveland Orthodox community and has since operated totally on the strength of volunteers. Since its inception, interested persons across the country have become involved. **ZOE for Life!** is supported by local Orthodox priests and by Metropolitan Maximos of the Greek Orthodox Diocese of Pittsburgh. For more information or to make a contribution, please call (440) 893-9990. *

THE OCCULT

Reverend Fr. Bohdan Hladio

It is noticeable in the past several years that Halloween has become a major holiday, with house decorations — “Halloween lights”, etc. — increasing to the point that many houses are decorated more ornately for Halloween than for Christmas. This is not surprising, because for those conscious of the spiritual and pseudo-spiritual signs of our times, we see that the occult has made definite and deep inroads into our societal psyche. An occult consciousness requires an occult holiday — hence the popularity of Halloween.

The most characteristic aspect of occult phenomena in our daily lives is that they are inherently religious practices (that is, they are based on faith) which are supposedly divested of their religious meaning. Consequently, the occult has many manifestations, from the “hard core” satanic rituals to esoteric disciplines of achieving “altered states” of consciousness. In this article, we will focus on two of the types of occult practices that are generally popular in our society today: the consultation of psychics, and astrology.

“Psychics.” The practice of “*fortune-telling*” is nothing new. Today, it is big business, with people renting store-fronts in expensive neighborhoods, advertising in the yellow pages, on “infomercials,” etc. (I remember seeing a commercial on TV advertising telephone consultations with “psychics” for \$4.99 a minute and wondering what would happen if I asked for \$4.99 a minute to serve a Baptism or wedding? You think services are long now ...?)

It is important to point out that throughout history both religious and secular literature indicate that there are people who possess “psychic” gifts — both the Bible and the lives of the Saints give us many clear examples.

The essential question is, who is bestowing this gift — God or the devil? Quite clearly, anyone who is not of the Church, not to mention anyone who is doing this for money, is not acting on God’s behalf (and it bears repeating that priests are forbidden to set “fees” for the sacraments, because “*you received without paying, give without pay.*” [Mt. 10:8]). The devil, as we know, can perform miracles — but only by imitating God’s miracles. This is why we are warned in Holy Scripture to “*test the spirits,*” because the devil can even appear as an “*angel of light.*”

Consequently, there are two very good reasons to avoid anything to do with any type of “*fortune-telling*.” First of all, we may be dealing with someone who is under diabolical delusion or even possession. The story of King Saul and the witch of En-dor [1 Sam. 28] gives us the clear message that our hope

should be in God, and only in God. Secondly, the “psychic” may simply be a charlatan, interested only in separating fools from their money. If we do have enough “*disposable income*” and we wish to receive good fortunes by squandering it, we are taught very clearly that it would be better for us (and for the world) were we to “squander” it by helping the needy. This action brings a blessing — the other a curse.

We need not look even to “psychics” to find spiritual danger — it is as close as our local toy store. We have all seen so called “Ouija” boards in the toy sections of department stores, etc. This might lead us to believe that they are harmless fun. This, unfortunately, is not true. These “games” were very popular at the end of the last century, when “spiritism” was in vogue. They were so popular, in fact, that the government in the U.S.A. wished to “*get in on the action*” and tax them. They were obviously a religious item, however, and therefore exempt from taxes. But then someone got the idea that if they were classified as a game they could be taxed, and — viola! — the Ouija board got a place on the shelf next to *Monopoly*.

The Ouija board is nothing more than a means for contacting disincarnate spirits — something which is forbidden to Christians. If it were necessary, or desirable for our spiritual growth, God would have made it known to us through His Holy Revelation. Since He has not, and based on the experiences of those who have in fact encountered demonic oppression through the agency of the Ouija board, we can say very clearly that the spirits encountered in such “harmless fun” — just as those encountered through “mediums” — are nothing other than fallen spirits, demons.

Even though we usually conceive of the devil as an ugly being, it is important to emphasize that the appearance of the devil in our lives is just the opposite — he appears as something good and desirable. He is “*the deceiver*; he operates, not only through fear, but also through seduction.

Astrology. The very foundation of astrology is blatantly un-Christian. Astrology teaches that the stars, constellations and planets control our actions. This is a pre-Christian, pagan belief, which is obviously at odds with the Christian understanding of free will.

This occult discipline was well known to the Apostolic Fathers. In the *Didache*, a first century Christian document, we read “*Do not foretell the future from natural signs, for this leads to idolatry. Do not use magic formulae, or study astrology or purification charms; you should not even wish to observe such things, for they all lead to idolatry.*” The life of St. Cyprian (Oct. 2/15), who was a pagan priest and sorcerer before his conversion to Christianity, is a lesson

in the seriousness of the matter of astrology for Christians. St. Cyprian went through the entire apprenticeship of the sorcerer, learning all the spells, incantations, how to contact demons, and the culmination of his education was the study of astrology.

Unfortunately, this particular occult practice, is extremely commonplace. Astrological columns are found in newspapers, magazines, variety stores, TV, radio ... all around us. It is especially prevalent among our post-USSR brothers and sisters from, and in, Ukraine. A quick perusal of virtually any newspaper published by the "newcomers" from Ukraine will prove this. There is generally no mention of the Church at all, unless there is a scandal involved, but you can be sure there is at least a full page of detailed astrological forecasts in every issue.

Why do so many people who call themselves Christians read about or even engage in such practices? The answer is basically the same for all of the occult disciplines — out of ignorance (usually looking at it merely as "recreation"), or out of despair.

Those people who engage in astrology or fortune telling or eastern mysticism through ignorance are in no less spiritual danger than those who engage in these practices knowingly. If a person comes to Canada from some deep, dark country in the Third World, and does not know that one should not cross the street against a red light, they will quite likely suffer for their ignorance. Playing with spiritual fire, simply through ignorance, can be no less disastrous.

The person who is despairing, however, requires a special approach. There are those in our communities who, for example, have a difficult time dealing with the death of a loved one, the loss of a job, sickness in the family, or are enduring just plain clinical depression. It often happens that such people do not find a sympathetic ear, or a helping hand among their family, friends, or parish community. It is especially important for the Christian community to embrace and support such people so that they do not feel the need to turn to charlatans and false prophets to receive comfort. For in this case, the root of the sin might not be personal, but rather communal.

In conclusion, three points must be emphasized. 1) No Christian should have anything to do with these, or other, non-Christian "spiritual" practices. 2) If we have consulted "psychics", or taken part in any other type of occult activity, we should approach Confession at the first opportunity to ask God's forgiveness, and His help in repenting. 3) The most important point to remember is that everything spiritual or supernatural which is good and holy and necessary for our salvation is found in the Church. If we are truly living the life of the Orthodox Christian, there will be no need to find our solace, recreation, comfort or peace outside of the Church. *

Reprinted from "The Herald" of the Ukrainian Orthodox Church of Canada, October 15/31, 1999.

ORTHODOX BROTHERHOOD UPDATE

Happy 2000 to all our Orthodox Brotherhood members and Solia readers! Being elected Brotherhood President for 1999-2000 carries a very special meaning for me. This is the very first time a father and daughter have both held the position of Brotherhood President. My father, the late Andrew Peru, held that position in 1970-1971. As the saying goes, the apple doesn't fall far from the tree.

A new board was elected at the National Conference, which was held in Chicago in October. A very special thank you to John Stanitz and his people that assisted him in organizing a successful and profitable Brotherhood Conference.

1999-2000 Executive Board

President — Eugenia (Gigi) Peru
V. Pres. — John Serban
Secretary — Mary Sankey
Treasurer — Patricia Ceanga
Auditors — George Aldea and Janet L. Clarey
Membership — Constance Eli
Membership Assistant — Rodica Dicoi
Newsline — Cornelia Merchant
Special Projects — John Stanitz, Gus Vincent,
Nicholas Gibb IV
Congress Delegates — Thomas Carto & Michael
Kalugar
Congress Alternates — George Aldea & Petru Lupșor
Past President — Valer Pufescu

His Eminence, Archbishop Nathaniel, appointed Rev. Deacon David Oancea as our Spiritual Advisor. We are all very pleased to have him on our new board and look forward to any challenges he throws our way.

Just to highlight a few of our projects for this year. We will continue having our Coffee Hours, but with a special touch and that is to have a Memorial Service in our local parish for the deceased Orthodox Brotherhood Members; we will be sending out English Pocket Calendars to all our Brotherhood members, and possibly the most exciting project of all will be the joint conference to be held with the ARFORA and ORTHODOX BROTHERHOOD IN MIRMAR, FLORIDA JUNE 2-JUNE 4. *

PARISH REGISTER

BAPTISMS

- Albulescu, Robert George**, son of George & Cristina Albulescu, Morton Grove, IL. St. Mary, Chicago, IL. Godparents: Florin & Loredana Horju.
- Belu, Sergiu Sorin**, son of Sorin & Mihaela S. Belu, Utica, MI. Sts. Peter & Paul, Dearborn Heights, MI. Godparents: George & Ioana Cioca.
- Bonea, Andrei**, son of Dan & Simona Bonea, North York, ON. St. George, Toronto, ON. Godparents: Cornel & Liliana Stanciu.
- Buga, Christopher Gojka**, son of Draganel & Elizabeth G. Buga, Ridgewood, NY. Sts. Michael & Gabriel, Middle Village, NY. Godparent: Steve Bocsan.
- Chelu, Andrea**, daughter of Marian & Anamaria Chelu, Toronto, ON. St. George, Toronto, ON. Godparents: Angelo & Delia Dumitru.
- Ciacoi-Pop, Ryan**, son of Paul & Adriana Ciacoi-Pop, Pickering, ON. St. George, Toronto, ON. Godparents: Cristian & Adriana Mindruta.
- Ciocan, Larisa Jessica**, daughter of Vasile & Flavia Ciocan, Toronto, ON. St. George, Toronto, ON. Godparents: Stefan & Florica Ciucas.
- Craciun, Andy Stefan**, son of Mihai & Gabriela Craciun, Chicago, IL. St. Mary, Chicago, IL. Godparent: Ioan Babos.
- Dabija, Laurentiu Gabriel**, son of Marius & Marinela Dabija, Toronto, ON. St. George, Toronto, ON. Godparents: Dan & Aurora Popescu.
- Furtos, Angela**, daughter of Ioan & Mariana Furtos, Toronto, ON. St. George, Toronto, ON. Godparents: Dan & Simona Grebenisan.
- Georgescu, Darius Nick**, son of Richard & Julia Stefan, Portland, OR. St. Mary, Portland, OR. Godparent: Alin Dinca.
- Gherghe, Octavian Liviu**, son of Catalin & Madalina Gherghe, Toronto, ON. St. George, Toronto, ON. Godparents: Cristian & Camelia Mircea.
- Horvat, Sebastian Dominik**, son of Gyula & Domnica T. Horvat, Hallandale, FL. Holy Trinity, Miramar, FL. Godparents: Dumitru & Gabriela Talpos.
- Ioncescu, Alexander Ionut**, son of Valentin & Mariana M. Ioncescu, Coral Springs, FL. Holy Trinity, Miramar, FL. Godparent: Mihaela Florentina Mircea.
- Iota, George Stephen**, son of Valentin & Claudia Iota, Livermore, CA. St. Mary, Chicago, IL. Godparent: Corina Petzak.
- Irimus, Nicholas Marius**, son of Tiberiu & Gabriela Irimus, Chicago, IL. St. Mary, Chicago, IL. Godparent: Elena Fabian Irimus.
- Ladan, Alexandra Nicole**, daughter of Dorin & Boguslawa Ladan, Bartlett, IL. St. Mary, Chicago, IL. Godparents: Sorin & Simona Ladan.
- Makis, Anthongie Julian**, son of Angelo & Juliana Makis, Hickory Hills, IL. St. Mary, Chicago, IL. Godparent: Psa. Elena Susan.
- Matache, Elena Diana**, daughter of Adrian & Elena Matache, Chicago, IL. St. Mary, Chicago, IL. Godparent: Diana Dumitrescu.
- Missir, Irene Alexandra**, daughter of Alexandru & Gabriela N. Missir, Toronto, ON. St. George, Toronto, ON. Godparents: Radu & Petra Yvonne Baleanu.
- Miulescu, Maria Isabela**, daughter of Daniel & Simona P.A. Miulescu, Hallandale, FL. Holy Trinity, Miramar, FL.
- Mocanu, Andrei Mircea**, son of Ovidiu & Andreea Mocanu, Cleveland, OH. St. Mary Cathedral, Cleveland, OH. Godparents: Horia & Ioana Mocanu.
- Naghiu, David Cristian**, son of Marius & Delia Naghiu, Toronto, ON. St. George, Toronto, ON. Godparents: Dorin & Roxana Lazuran.
- Nainer, Alexander Constantin**, son of Ovidiu & Alina Nainer, Mississauga, ON. St. George, Toronto, ON. Godparents: Serban & Silvia Masala.
- Pacher, Bryan**, son of Constantin & Nicoleta Pacher, Etobicoke, ON. St. George, Toronto, ON. Godparents: Florin, Bahtie & Nyata Tiganila.
- Pau, Michael**, son of Adrian & Lavinia Pau, Gresham, OR. St. Mary, Portland, OR. Godparents: Radu & Dana Cotenescu.
- Peicu, Megan Nicole**, daughter of Vasile & Claudia Peicu, Cleveland, OH. St. Mary Cathedral, Cleveland, OH. Godparents: Adrian & Nicoleta Bilboaca.
- Petrovic, Michelle**, daughter of Lucian & Marinela Petrovic, Chicago, IL. St. Mary, Chicago, IL. Godparents: Vasile & Elita Muntean.
- Poggi, Andrea**, daughter of Alexei & Gilona P. Poggi, Hollywood, FL. Holy Trinity, Miramar, FL. Godparents: Daniel & Jenifer Boiceanu.
- Poggi, Bianca**, daughter of Alexei & Gilona P. Poggi, Hollywood, FL. Holy Trinity, Miramar, FL. Godparents: Daniel & Jenifer Boiceanu.
- Schepperley, Adam Bryan**, son of Donald & Kathleen C. Schepperley, Westland, MI. Sts. Peter & Paul, Dearborn Heights, MI. Godparent: Eugene Floare.
- Simon, Eugen Karier**, son of +Eugen and Jalonda Ely Simon, Delray Beach, FL. Holy Trinity, Miramar, FL. Godparent: Silvia Simon.
- Stoica, Alexander**, son of Lucian & Rodica Stoica, Palatine, IL. St. Mary, Chicago, IL. Godparents: Adrian & Elena Popescu.
- Swales Sr., William Martin**, son of William Martin & Elva Jean W. Swales. Sts. Peter & Paul, Dearborn Heights, MI. Godparent: Aurelian Chira.
- Tartarganu, Mary Viviane Gabriela**, daughter of Adrian & Daniela Tartarganu, Chicago, IL. St. Mary, Chicago, IL. Godparents: Cosmin & Codruta Bargoz.
- Titeiu, Isabela Naomi**, daughter of Marius & Maria Titeiu, Gresham, OR. St. Mary, Portland, OR. Godparents: Ovidiu & Olivera Bacila.
- Toma, Wesley David**, son of Dorel & Crinela I. Toma, Brownstown Township, MI. Sts. Peter & Paul, Dearborn Heights, MI. Godparents: Rev. Deacon David & Nicoleta Oancea.
- Tomuta, Alexander Carl**, son of Marius & Cristina Gabriela Tomuta, Scarborough, ON. St. George, Toronto, ON. Godparents: Mihail Nicolae & Ildiko Salomie.

Trifan, Julia Alexandra, daughter of Alex & Maria H. Trifan, Providence, RI. Holy Trinity, Miramar, FL. Godparents: Alex & Ioana Pogonat.

Vladoiu, Marcus, son of Eugen & Donna B.P. Vladoiu, Pembroke Pines, FL. Holy Trinity, Miramar, FL. Godparent: Laura Popescu.

Yerdaw, Sesin, son of Kansay & Hagos Negash Yerdaw, Alexandria, VA. Holy Cross, Alexandria, VA. Godparents: Mihretab & Dehab Masho.

RECEIVED INTO THE CHURCH

Kostine, Alexandre Sergeevich, Hollywood, FL. Holy Trinity, Miramar, FL. Rev. Fr. D. Viorel Sasu.

Kostine, Serghei Pavlovich, Samara, Russia. Holy Trinity, Miramar, FL. Rev. Fr. D. Viorel Sasu.

Popescu, Laurentia Claudia Magdalena, Pitesti, Romania. Holy Trinity, Miramar, FL. Rev. Fr. D. Viorel Sasu

MARRIAGES

Ardeljan, Danijel and Elizabeth Lina Cavet, Ronkonkoma, NY. Sts. Michael & Gabriel, Middle Village, NY. Godparents: Paul & Daiana Danku.

Enache, Gheorghe and Olimpia Lang, Philadelphia, PA. Descent of Holy Spirit, Elkins Park, PA. Godparents: Cornel & Teresa Itu.

Florea, Andrew and Angela Maria Onciu, Ridgewood, NY. Sts. Michael & Gabriel, Middle Village, NY. Godparents: Gabriel & Margaret Tapalaga.

Gheorghiu, Alexandru and Viola Wijangco, Alameda, CA. Holy Cross, San Jose, CA. Godparents: Nicolae & Rodica Lapustea.

Loneanu, Daniel Alexandru and Marilena Anghel, Toronto, ON. St. George, Toronto, ON. Godparents: Bogdan & Mihaela Ghitescu.

Makkai, Eduard Robert and Elena Bornagel, Scarborough, ON. St. George, Toronto, ON. Godparents: Adrian & Carmen Mihele.

Miklos, Bela and Patricia Sevilla Bratulescu, Miami, Florida. Holy Cross, Hollywood, FL. Godparents: Stefan & Olimpia Furnica.

Moga, Mihai and Zoe Butnariu-Ionescu, Chicago, IL. St. Mary, Chicago, IL. Godparents: Liviu & Cristina Oltean.

Motorozesku, Mirca and Alice Emiliiana Lungu, Las Vegas, NV. St. Mary, Chicago, IL. Godparents: Stanchiu & Barbara Motorozescu.

Petrovici, Lucian and Marinela Tripone, Chicago, IL. St. Mary, Chicago, IL. Godparents: Vasile & Elita Muntean.

Pop, Adrian Daniel and Cornelia Maria Danciu, Chicago, IL. St. Mary, Chicago, IL. Godparents: Simion & Maria Gabor.

Randolph, Adam and Camelia Deian, Skokie, IL. St. Mary, Chicago, IL. Godparents: Daniel Nitoi & Livia Maiogan.

Stroia, Ilie Teodor and Livia Berghean, Lakewood, OH. St. Mary Cathedral, Cleveland, OH. Godparents: Leica, Adrian & Mariana Lupu.

Tabircu, Ioan Doru and Laura Curca, Montreal, QC. St. Nicholas, Montreal, QC. Godparents: Nicolae & Daniela Badea.

Tirrito, James G. and Mirela A. Crisan, Skokie, IL. St. Mary, Chicago, IL. Godparents: Cristian & Maria Covaci.

DEATHS

Borcea, Elena, 91. St. George, Toronto, ON.

Burson, John, 88. St. George, Canton, OH.

Cerbu, George, 81. St. Nicholas, Alliance, OH.

Constantinide, Dan, 38. Holy Trinity, Miramar, FL.

Farca, George, 89. Descent of Holy Spirit, Elkins Park, PA.

Laica, Viola, 91. St. Mary, Chicago, IL.

Miuta, Paraskiva, 84. Sts. Michael & Gabriel, Middle Village, NY.

Mitran, George, 67. St. Mary Cathedral, Cleveland, OH.

Murgu, Marija, 87. St. Mary Cathedral, Cleveland, OH.

Regep, Florence, 95. St. Mary, Chicago, IL.

Tartaglia, Lucia G., 83. Descent of Holy Spirit, Merrillville, IN.

Voicu, Vasile, 64. Holy Trinity, Miramar, FL.

FINANCIAL REPORT

EPISCOPATE SUPPORTERS

Anita Constant, Chicago, IL \$1,000.00

Anonymous \$660.00

Drs. Alexandru & Teodora Buzatu, Westlake, OH \$200.00

Elizabeth Sibisan, Cleveland, OH \$150.00

Anonymous \$100.00

William Balamaci, Milford, CT \$100.00

M/M Victor Dinu, Chicago, IL \$100.00

Ann & John Dragos, Lexington, KY \$100.00

Rev. Fr. & Psa. Joseph MacLellan, Winnipeg, MB \$100.00

George & Vivian Radu, Philadelphia, PA \$100.00

Mrs. Daniela Mitescu, Montreal, PQ \$64.90

M/M James Ittu, Rocky River, OH \$50.00

Victoria Kish, North Olmsted, OH \$30.00

GENERAL DONATIONS

St. Mary, Falls Church, VA \$1,000.00

MEMORIAM

Aurelia Buner, Ellwood City, PA \$35.00
(IMO Deceased Family Members)

MISSION FUND

Rev. Fr. & Psa. Joseph MacLellan, Winnipeg, MB \$64.70

Ileana Petrescu, Duarte, CA \$25.00

EPISCOPATE DUES

St. Dimitrie, Bridgeport, CT \$15,600.00

St. Mary Cathedral, Cleveland, OH \$7,000.00

Descent of the Holy Spirit, Elkins Park, PA \$4,200.00

BISHOP'S TRAVEL FUND

Descent of the Holy Spirit, Elkins Park, PA \$400.00

Rev. Fr. & Psa. Constantin Lapustea, San Jose, CA \$300.00

St. Nicholas, Troy, MI \$100.00

DEPT. OF CHRISTIAN ASSISTANCE - D.O.C.A.

M/M Constantin Marandici, Sterling Hts., MI \$700.00
(Grain Transport Donation)

TROIȚA DE ARHIEREI

În fiecare an la 30 ale lunii lui Ianuarie, Biserica ne pune în fața ochilor noștri sufletești icoana și pilda sfinților Trei Ierarhi, Vasile cel Mare, Grigorie de Dumnezeu Cuvântătorul și Ioan Gură de Aur.

Ne cheamă în această zi de praznic, cum de altfel ne îndeamnă mereu, să ne aducem aminte de mai marii noștri care ne-au grăit nouă cuvântul lui Dumnezeu, să privim cu luare aminte cum și-au încheiat viața și să le urmăm credința, potrivit sfatului dat de Sf. Ap. Pavel în Epistola către Evrei 13, 17.

Suntem chemați într-această zi să lăudăm “troița de arhierei,” pe “organele harului, alăutele Duhului, trâmbițele binevestitoare ale propovăduirii, pe apărătorii Treimii, păzitorii dreptei credințe,” cum îi numesc cântările liturgice ale Bisericii, pe cei care prin viața și prin activitatea lor au împodobit cu alese virtuți Biserica Noului Legământ.

Deși de dată mai recentă, această sărbătoare a avut temeuri străvechi ale cinstirii celor trei mari luceferi ai Ortodoxiei. Canonizați imediat după moarte cei trei sfinți ierarhi au fost prăznuiți la date diferite, Sf. Vasile fiind serbat la 1 Ianuarie, ziua trecerii sale la cele cerești, Sf. Ioan Gură de Aur la 13 Noiembrie și respectiv la 27 Ianuarie, iar Sf. Grigore Teologul la 25 Ianuarie. De fapt, aceste zile au rămas până astăzi ca zile de comemorare a lor în calendarul liturgic al Bisericii Creștine.

Pe vremea împăratului bizantin Alexie Comnen (1081) s'a iscat o dispută între creștini în legătură cu cinstirea sfinților trei ierarhi. Astfel, unii considerau că Sf. Vasile, prin activitatea sa filantropică, ar fi mai mare decât ceilalți doi, alții, dimpotrivă, îl exaltau pe Ioan Gură de Aur din pricina elocienței sale, iar alții, în fine, îl considerau pe Sf. Grigore Teologul ca fiind deasupra tuturor prin puterea și prin adâncirea cuvântării sale.

S'a mers până acolo încât creștinii se împărțiseră în trei tabere: vasilienii, grigorianii și ioanienii, după importanța pe care o acordau sfinților respectivi. Prin voința lui Dumnezeu, într'o noapte, sfinții ierarhi s'au arătat într'o vedenie episcopului Ioan al Evhaielor, bărbat înțelept și cucernic, spunându-i cuvintele: “noi la Dumnezeu una suntem și nici o împotrivire și nici o vrajbă nu este între noi ... Împreunează-ne într'o singură zi și ne prăznuiește cu bună cuviință.”

În urma acestei descoperirii a fost instituită la 30 Ianuarie sărbătoarea sfinților Trei Ierarhi, zi în care sunt cinstiți printr'o singură slujbă alcătuită de același episcop Ioan al Evhaielor.

Sfinții Trei Ierarhi au strălucit prin dragostea lor pentru Hristos, prin cultura și prin virtuțile lor, reușind să realizeze în ei o sinteză vie între credință, teologie și faptă. Ei au avut ca ideal slujirea lui Dumnezeu și slujirea semenilor împlinind astfel marea poruncă a iubirii “Să iubești pe Domnul Dumnezeul tău din tot sufletul tău ... iar pe aproapele ca pe tine însuți.” (Luca 10, 27).

Ei au trăit în “veacul de aur” al Bisericii lui Hristos, veac în care Biserica era încă prigonită și în care mii de creștini au mărturisit cu prețul vieții lor apartenența lor la noua credință creștină.

Toți trei au provenit din familii creștine, unde au primit o aleasă educație din partea mamelor lor, adevărate eroine ale credinței și care au smuls respectul întregii lumi.

Toți trei au studiat la vestite centre universitare ale vremii: Cezarea, Atena, Antiohia sau Constantinopol, cu cei mai vestiți profesori ai vremii și care s-au remarcat pentru silință și devotamentul lor față de cultura vremii, față de ideile filozofice ale timpului și față de valorile morale.

Sfinții Trei ierarhi au avut în viața lor ca model al desăvârșirii pe Mântuitorul Iisus Hristos Cel care este “Calea, Adevărul și Viața.” Avându-l pe Hristos drept “piatra cea din capul unghiului,” ei au slujit Bisericii, în fiecare dintre ei fructificându-se duhul Ortodoxiei după harisma deosebită pe care fiecare dintre ei a avut-o. Dacă Sf. Vasile cel Mare se remarcă în chip strălucit în organizarea practică, ideală a vieții creștine, Sf. Grigorie Teologul strălucește pe culmile cugetării creștine, iar Sf. Ioan Gură de Aur este predicatorul neîntrecut al Evangheliei împărăției.

Ei sunt în același timp modele de viețuire creștină pentru fiecare membru al Trupului tainic al lui Hristos, și mai ales modele în slujirea preoțească pentru slujitorii sfintelor altare. Doi dintre ei au și făcut elogiu preoției creștine în opere neîntrecute până astăzi și care vor rămâne dreptare pentru toți cei ce se pregătesc să intre în duhovnicescul cin al preoției. Ei sunt mereu pilde adevărate ale idealului slujirii creștine a semenilor. Prin predica lor, dar mai ales prin activitatea lor practică, ei au așezat teologia în slujba vieții, iar preoția în slujba oamenilor. Tocmai pentru acest lucru ei sunt pe deplin actuali și astăzi și au fost aleși ca patroni ai învățământului teologic de toate gradele din lumea ortodoxă. Ba mai mult, în Grecia Sf. Trei Ierarhi sunt și patronii învățământului laic, ziua lor fiind o aieasă sărbătoare cinstită după cuviință de către toți elevii și studenții greci.

Și pentru noi cei de astăzi Sfinții Trei Ierarhi trebuie să rămână modele de întruchipat și pilde vii de urmat în lucrarea măntuirii și în slujirea semenilor noștri.

Pentru ierarhi ca și pentru clerici ei sunt făclii luminoase ce ne călăuzesc pașii spre zările veșniciei, prin slujirea lui Dumnezeu și prin slujirea aproapelui.

Pentru credincioși ei sunt părinți duhovnișești și sfătuitori tainici pe cărările vieții spre dobândirea Împărăției Cerurilor.

Pentru toți însă ei sunt rugători și apărători ai noștri în fața tronului lui Dumnezeu, rugându-se pentru pacea și bunăstarea lumii întregi și pentru măntuirea sufletelor noastre.

Cont. la pag. 15

CE SENTIMENT INSPIRĂ JUBILEUL CREȘTINISMULUI, ANUL 2000?

Este firesc ca în pragul anului jubiliar 2000, creștinii și bisericile lor să scruteze istoria creștinismului cu un sentiment de responsabilitate față de evoluția actuală a vieții și practicii religioase. Este îmbucurător și faptul că acestea încearcă acum să reconcilieze "memorii discordante" ale acestei istorii, ca astfel reunite să pună un nou început misiunii creștine în mileniul următor.

Anul jubiliar 2000 amintește, înainte de orice, că există o istorie a măntuirii al cărei centru este Iisus Hristos, fără de care creștinii și bisericile lor ar fi lipsiți de identitate religioasă. Creștinismul stă și cade cu memoria Întrupării fizice a Cuvântului lui Dumnezeu în Iisus Mesia din Nazaret la "plinirea vremii," când Dumnezeu a trimis pe Fiul Său, născut din femeie, născut sub lege (Gal. 4, 4). Aceasta a fost răstignit pentru măntuirea oamenilor în timpul lui Ponțiu Pilat.

Pe de o parte, este vorba de particularitatea Întrupării, eveniment unic în timpul și spațiul istoriei umane, numit "vestea cea bună de o mare bucurie la tot poporul" (Luca 2, 10). Biblia creștină, mărturia scrisă a revelației lui Dumnezeu, confirmă aceasta: "Căci vouă vi s'a născut în această zi, în cetatea lui David, un măntuitor care este Hristos Domnul" (Luca 2, 11). Pe de altă parte, Întruparea se adresează tuturor națiunilor și întregii creații. Realitatea istorică, îndreptată către un popor anumit, constituie totuși o nouitate radicală și universală, de vreme ce Cuvântul Întrupat era "Lumina care luminează orice ființă umană" (Ioan 1, 9). Acest Iisus Mesia, care se naște după trup în Betleem, este aceeași persoană cu Cuvântul lui Dumnezeu, care există din veșnicie împreună cu Tatăl: "Cuvântul S'a făcut trup și a locuit printre noi" (Ioan 1, 14). Există deci o continuitate neîntreruptă în istoria măntuirii, pregătită "înainte de întemeierea lumii" (Efes. 1, 4), dar care s'a concretizat istoric, potrivit Scripturilor, când "S'a pogorât din ceruri și s'a întrupat de la Duhul Sfânt și din Fecioara Maria."

În al doilea rând, odată ce Cuvântul lui Dumnezeu a intrat în istoria umană, ca unul din oameni, El nu o mai părăsește. Imanența lui Dumnezeu întrupat înseamnă că existența și destinul oamenilor sunt antrenate și asigurate de Domnul istoriei. Mai mult, intrarea Fiului în spațiul și timpul uman, prin înomenirea Sa, explică participarea Acesteia la schimbarea condițiilor umanului, identificarea Sa cu cei ce poartă chipul lui Dumnezeu, în formele cele mai nerecunoscute: săracii, marginalizații, cei fără identitate și personalitate. La Liturgia ortodoxă tot ritualul se face "spre pomenirea Lui", cu înțelegerea că El Însuși ia parte la constituirea unei comunități de tip nou, deschisă și slujitoare tuturor. El este prezent, prin puterea Duhului Sfânt, acolo unde doiosau trei sunt adunați în numele Lui, acolo unde se depune mărturie personală despre Adevarul, Dreptatea și Iubirea Sa.

În al treilea rând, Dumnezeu a intrat în forma și condiția umană (doctrină necunoscută de celelalte religii monoteiste), ca să schimbe istoria oamenilor, anume

atrăgându-i la propria Sa condiție, la divino-umanitatea Sa. "Am venit să aduc foc pe pământ" (Luca 12, 49). Aceasta înseamnă că prin Întruparea Sa, Dumnezeu transcende condiția lor etnică, culturală, realitatea istorică, pământească, în creștere continuă spre o identitate ultimă cerească.

Așadar, Anul jubiliar 2000 inspiră sentimentul că Biserica, în mișcarea ei spre altă realitate, ultimă, nu se oprește la reconstituirea trecutului, la ocrotirea moștenirii, pentru a face cunoscute din nou valorile tradiționale, ci este antrenată spre exterior și spre viitor, cu ochii aținții la Domnul (*Kυριος*), Care recapitulează totul în Dumnezeu. În această perioadă în care societatea are nevoie nu numai de evanghelizare și catehizare creștină, de educație religioasă în sensul moral, și cultural, ci și de un proiect de viitor inspirat de Evanghelie, viabil pentru comunitatea umană, preoții, teologii, catehezii trebuie să dea o mare atenție cunoașterii, înțelegерii și comunicării lui Iisus Hristos, aşa cum El Însuși s-a făcut cunoscut în mod tangibil apostolilor și evangeliștilor: "Eu sunt Alfa și Omega, Începutul și Sfârșitul" (Apoc. 20, 6). Ce biografie, ce icoană, ce Veste bună, nouă a lui Iisus Hristos sunt transmise azi prin predică și catecheză, prin publicații bisericești și presa scrisă, la radio și televiziune? Biblia creștină și tradiția nu permit elucubrații și exegese apocrife, care ar face din Iisus Hristos o figură străină, anonimă, iar din Evanghelie o realitate fantasmatică. La începutul mileniului al treilea, Iisus Hristos va întreba pe discipolii Săi: "Dar voi, cine ziceți că sunt Eu?" Un singur răspuns are forță de a mișca noua generație în mileniul următor: "Tu ești Hristosul, Fiul lui Dumnezeu Cel viu" (Matei 16, 16). Cel care a zis: "Eu sunt calea," mișcă istoria, deschide perspective noi. Biserica trebuie să fie antrenată, în pragul Anului 2000, nu numai în pedagogia păstrării "moștenirii," ci și în pedagogia transmiterii și înnoirei acestei moșteniri, ca aceasta să devină mod de viață pentru mileniul III.*

Pr. Prof. Ion Bria
(Vestitorul Ortodoxiei, Ian. 1997)

Troița De Arhierei

Cont. de la pag. 14

Să-i invocăm și noi în duh de rugăciune pe cei trei sfinți, "mari dascăli ai lumii și ierarhi," ca să ne fie mijlocitori în viața de zi cu zi și împreună cu Biserica să cântăm și noi zicând: "Dumnezeire una, Părinte și Fiule și Duhule Sfinte, pentru rugăciunile lui Vasile, Grigorie și Ioan și ale Curatei Născătoarei de Dumnezeu, să nu ne despartă pe noi de mărire Ta." AMIN. *

+ Visarion Rașinăreanu
Episcop-Vicar, Sibiu

(Telegraful Român, Ian. 1999)

EPISCOPIE FĂRĂ EPISCOP, CU PREOTI FĂRĂ PREOTIE

Vremea apocaliptică a urâciunii își face simțită prezența tot mai mult chiar și printre Românii din America. Lumea Liberă din 4 Decembrie 1999 anunță pe prima pagină că "la N.Y. a lăt ființă o nouă Episcopie Ortodoxă liberă și nedepinzând de structurile neocomuniste și moscovite." Anunțul este privit de redacție ca fiind atât de important încât este tipărit pe prima pagină, ca sub-titlu, urmând însă un titlu care sună așa: "Cei ce s-au săturat de popii comuniști au acum ocazia să ni se alăture."

Cine sunt cei care înființează nu o parohie, ci direct o Episcopie, nu ni se spune. Probabil redacția nu a găsit a fi important. Ceea ce importă este să ne răzbunăm, să lovim în tot ceea ce mai există bun între Români: Biserica. Iată că astfel, nu din dragoste de Hristos, ci dintr-o sete oarbă de răzbunare și de a răni pe cei ce cred, de a discredită preoția lui Hristos — poate de chiar cei ce au discreditat-o ei însăși — se anunță că se naște nu o parohie, ci direct o Episcopie. Ba mai mult ea are o numire care aduce a "NATO," chemându-se emfatic: "Eparhia Ortodoxă Română a Atlanticului de Nord, cu sediul la New York."

În toată tradiția Ortodoxă încă nu s'a mai auzit despre un exarhat al pustietății Oceanului. Dar poate că este bine, pentru că rechinii, pisicile de mare și lighioanele care nu pot să trăiască între oameni, la lumina zilei, peste care Dumnezeu o revarsă și peste drepti și peste păcătoși în mod egal, vor să trăiască în lâncezeala adâncurilor tenebroase, prădând și sfâșiind cu dinți ascuțiți și otrăvind cu veninul de care doar cel rău este în stare, tot ce se mișcă în altă ordine decât haosul lor.

Așa zisa "eparhie" a vastului ocean are sediul la "N.Y." nu are adresă, deci nu are nici o biserică măcar a cărei adresă să o publice. Nu are nici un nume de episcop, spre a inspira, chipurile, miilor de suflete care speriate fug de aşa zișii "popii comuniști," o oarecare încredere și un cât de vag simț al realității. Nu are nici preoți, sau dacă are, probabil sunt unii care și-au pierdut preoția. Numele este de-a dreptul luat din absurdul lui Kafka, iar politica sa numire (care ne duce cu gândul la NATO) indică faptul că aşa numita entitate nu are pe Maica Domnului de mamă, nici pe Dumnezeu de Tată. Ei judecă toată preoția din America, din ambele episcopii și disprețuiesc Biserica mamă, uitând că Domnul spune: "Cine vă primește pe voi pe Mine mă primește."

Îndrăznesc însă conspirativii ei "ctitorii" să o numească "Ortodoxă," ca și cum Ortodoxia este o etichetă pe care o poate folosi oricine, oricând și oricum, lipindu-o pe orice mărturisire de rea-credință. Ortodoxia (dreapta credință) este atributul Bisericii lui Hristos, definit de sinoadele ecumenice. Oare pot cei fără episcopi și "popi" — fie ei oricât de neconformi

cu ideologia Episcopiei NATO — avea o biserică "ortodoxă"?

Cu ce Patriarhie Ortodoxă sau Biserică națională sunt ei în comuniune? Dacă sunt Ortodocși, de ce lovesc în venerabile și acreditate fețe episcopești așa cum ar fi Arhiepiscopul Valerian și Arhiepiscopul Nathaniel? Poetul Ion Alexandru scria: "Cine lovește în Ortodoxie, își pălmuiște propria lui mamă." Pentru ei nici una din episcopiile existente nu este bună destul. Una este chipurile comunistă, iar cea de la Vatra ar fi după acești detractori pro-moscovită. Oare așa se poartă ierarhia unei biserici față de alți frați în Hristos și în "Ortodoxie"? Despre ce fel de ortodoxie este vorba, domnilor? (că frați nu sunteți!)

Pentru edificarea ctitorilor, doresc să menționez că Episcopia de la Vatra Românească, înființată în 1929, în care includem majoritatea Ortodocșilor Români Americani și Canadieni, păstorii de episcopul Policarp și apoi arhiepiscopul Valerian, a suferit enorm de mult în decursul istoriei — și mai suferă —, pe urma comunismului. În 1952, amenințată de interferență sovietelor, a rupt actul de supunere față de București. Însuși Arhiepiscopul Valerian a găsit scăparea mai întâi în Biserica Ukrainiană, apoi în Mitropolia Rusă din America. În 1970, Înalț Prea Sfinția sa a devenit parte din nou înființata Biserică Ortodoxă în America — aceasta având 500 de parohii — întrevăzută atunci ca potențială Patriarhie Americană, în devenire. Ea a îmbrățișat eparhia românească, bulgară, albaneză și întreaga mitropolie rusă "albă" (nu "roșie", cum rău-intenționat scriu conspirativii ctitori ai "Episcopiei NATO" din N.Y.). În acest context, unii din conspirativii fondatori ai noii "eparhii," au fost pesemne membri ai Episcopiei de la Vatra, atât sub omoforul Arhiepiscopului Valerian cât și al IPS Nathaniel, fără a avea atunci vreo obiecție privitoare la "promoscovism." Ei știau atunci și înțelegeau, dar suferă acum — când sunt certați cu disciplina bisericii Ortodoxe — de o bruscă amnezie, ne mai reținând cum de au ajuns Români în OCA, nici că adevăratul vinovat era doar dușmanul nostru comun: comunismul.

Pe IPS Nathaniel, ne-având de ce să-l acuze, pentru că el este născut în America, fiind supărăți că nu le-a făcut jocul, îl discreditează cu mișelie și fără rușine tot timpul, Ștefan cel Mare care ctitorul bisericii era smerit și căuta sfatul Bisericii. Ei nu au nevoie de sfatul acestéia, nici de iertarea ei; mai bine își fac Biserica lor, care îi acceptă așa cum sunt. Par plini de ignoranță și de contradicții acești mari ctitori de episcopii "nepolitice" — dar cu nume de pact politic — ai vremurilor noastre. Lasă impresia că Arhiepiscopul Valerian nu a avut nimic cu O.C.A. Dar ei știu că mint. Valerian s'a împreunat cu "Orthodox Church in America" din 1970 și acest lucru spune totul despre

cine și ce este O.C.A. Ar fi primit Valerian intrarea în această Biserică "moscovită" dacă ar fi fost controlată de comuniști? Fiți serioși, domnilor, că vă râd și copiii! Unii dintre Dvs., ați fost poate parte din congresele episcopiei și pe atunci erați recunoscători OCA-ului pentru protecția canonica oferită. Acum, în schimb, când a sosit vremea să ne refacem unitatea Ortodoxiei românești aduceți argumente noi, dezavuăți Biserica — singurul lucru bun pe care îl mai are Țara Românească; încurcați cu norul minții voastre schimonosite de ură și păcat pe cei ce nu înțeleg istoria de aici; insultați pe cel mai demn vîlădică contemporan al Ortodoxiei libere din America — Arhiepiscopul Nathaniel. Neizbutind a-l face neocomunist, insinuați că nu este canonice. Cine vorbește de canonicitate! Despre omenie ar trebui să vorbim, domnilor ctitori ai "Episcopiei NATO"!

Dacă aş fi Catolic sau Greco-Catolic m-aș simți profund ofensat de articolul vostru. Pe de o parte societăți că Arhiepiscopul Nathaniel ar fi necanonice pentru că a fost hirotonit ca preot de Catolici. Pe de altă, la punctul 8, anunțați glorios că doriti "strânsse conlucrări cu Biserica Română Unită cu Roma."

Doresc să știți că sunt preot Ortodox; iubesc Țara și

Biserica mamă, cu toate durerile ei; mă dor elucubrațiile și rătăcirile voastre și mă rog ca să vă aducă Domnul la cunoștința adevărului; sunt și voi fi membru al Episcopiei de la Vatra, care are o istorie nepătată din 1929 până astăzi; îndemn pe toți credincioșii adevărați să se ferească de cei ce se proclamă pe ei însiși Biserică; "evanghelia voastră în 9 puncte" este străină de evanghelia lui Hristos și cade sub anatema Sf. Pavel; chem pe toți frații Români Ortodocși la unire într-o Biserică, un Domn, un Botez; cinstesc pe vîlădică Nathaniel, care deși American-născut a luat asupra sa toate durerile noastre, răbdând insuțe pentru mântuirea sufletului neamului Românesc și dăruindu-și viața pentru o slujire grea, pentru care nu mă îndoiesc că îl aşteaptă răsplata cea veșnică, care din fericire nu o distribuiți Dvs., domnilor, ci Domnul nostru Iisus Hristos, care va veni, și nu va întârzia, și va plăti fiecăruia după faptele sale! Întoarce-ți-vă fraților la pocăință, până nu este prea târziu, că iertarea Domnului este tot la fel de mare ca și dragostea Lui, care din nefericire mulți nu o cunosc! *

Un preot Român Ortodox, îndurerat de păcatele sale și ale semenilor lui

NĂSCUȚI ÎN CĂMAȘA LUI HRISTOS

O realitate de fapt, cu rădăcini adânci în conștiința fiecărui român, este aceea că religia ortodoxă este o componentă esențială a ființei neamului. Românul, spre deosebire de alte popoare, a fost deodată român și ortodox. Grecul a fost mai întâi neam pagân și apoi s-a creștinat. Românul s'a constituit ca neam cu acest nume simultan cu creștinismul; pe măsură ce creștinismul îmbrăcea pe rând popoarele în haina lui Hristos, neamul nostru se forma deodată românesc și creștin. Așa a dat Dumnezeu ca Ortodoxia să fie deoființă cu românitatea. Un neam născut direct în cămașa lui Hristos; un neam purtător, prin veacuri amare, de cruci grele. Un neam sută la sută al lui Hristos. Acum statisticile ne mai acordă 87 la sută apartenență la Adevarul revelat, adică la Ortodoxia păstrătoare a dreptei credințe nealterate. Unii au sfâșiat cămașa nețesută din fir a lui Hristos și s-au "eliberat" într-o sminteală. Cei care am rămas îmbrăcați în ea suntem încă atât de mulți, încât deoființarea românității cu ortodoxia a rămas intactă. În prezent (nu știm ce ne rezervă viitorul) identitatea noastră ca popor este certificată de ortodoxie și de neamul (națiunea) căruia îi aparținem.

Deocamdată românitatea ortodoxă rămâne neclintită ca realitate ontologică, dar și în definițiile oficiale. După cum bine se știe, la începutul lunii septembrie a.c. a existat o tentativă guvernamentală de a elimina din proiectul Legii cultelor expresia "Biserică națională," atribut aparținător de fapt și de drept Bisericii Ortodoxe Române. Dacă Sinodul, prin vocea PF Patriarh Teoctist, nu ar fi reacționat prompt, legiuitorii din România ar

fi produs primul atac major la ceea ce numim identitatea poporului român. Că demnitatea poporului nostru a fost călcată în picioare și terfelită de toate guvernele ultimei jumătăți de secol, inclusiv de cele post-decembriste, nu mai are nimeni nici o îndoială. Însă, în mod oficial, legitimitatea și identitatea noastră ca neam, încă nu au fost stirbite de către noi însine. Însă nu e târziu. Legea încă nu a fost adoptată în Parlament. Președintele Camerei Deputaților, tăranistul Ion Diaconescu, avea un dubiu care sună mai degrabă a amenințare vicelană: "Nu știu cum se va potrivi cuvântul "națională" cu prevederile documentelor internaționale." De fapt, acestea puteau să însemne că "dacă nu ne dau voie stăpânii de afară, vedeți voi pe dracu." Păi, da! Dacă ar fi fost un credincios ortodox convins, iubitor de Hristos și de tradițiile românești, bătrânul creștin democrat (doar cu numele) n-ar mai fi avut dubii în privința armonizării cu Europa. Ar fi zis și el un lucru arhicunoscut: diversitatea spirituală în unitatea europeană. Dar se pare că ridicarea unei biserici în satul său natal e o chestiune de blazon, mai mult de vânare a slavei deșarte decât de credință personală. Treaba lui! Numai să nu ne impună nouă legi care servesc intereselor pan-europene și rănesc de moarte interesele poporului român.

De altfel, cei care au avut tentativa de a stirbi în acte, de formă așa, un atribut real al Bisericii ortodoxe sunt interpreții unor partituri politice care nu se scriu în România, ci prin pustiurile secularizate ale Vestului. Guvernările noastre au dres-o acum, de gura lumii. Este

Cont. la pag. 22

TAINA SFÂNTULUI BOTEZ

Cu trebuie să știm despre taina Sfântului Botez

Sfântul Botez este taina prin care omul, prin întreita afundare în apă sfîntită de către preot, în numele Prea Sfintei Treimi, dobîndește iertare de păcatul strămoșesc și de toate păcatele făcute pînă atunci, se naște din nou duhovnicește și se face membru al Bisericii lui Hristos. Botezul este numit și “ușa tainelor,” pentru că numai prin botez devinem fii ai lui Dumnezeu după dar, și putem primi și celelalte Sfinte Taine. Botezul este întemeiat de Mântuitorul prin cuvintele: “Mergând, învățați toate neamurile, botezându-le în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh ...” (Matei 28, 19).

Cine poate primi taina Sfântului Botez?

Toți copiii născuți din părinți creștini ortodocși, copiii născuți din căsătorii mixte și copiii orfani nebotezați, aflați la rude și la casele de copii orfani. Mai pot primi botezul tinerii care din unele motive nu au fost botezați la timp, ca și cei de altă religie care se întorc la Ortodoxie de bunăvoie și mărturisesc dreapta credință, după cu au fost bine cercetați de preoți și de episcop și după ce au fost mult timp cateizați și deprinși în învățătura de credință ortodoxă și dau dovedă de deplină hotărîre.

Cine nu poate primi Botezul ortodox?

Copiii avortați și uciși înainte de botez, în orice situație; copiii născuți morți și copiii născuți din părinți atei sau sectanți și de altă religie, pînă nu devin maturi și cer botezul de voia lor. Nu pot fi botezați nici oamenii maturi de altă religie, fără voia și cererea lor stăruitoare, nici cei bolnavi mintal care nu-și pot spune dorința inimii, nici nu-și pot mărturisi dreapta credință.

Cine săvârșește Botezul, cînd se săvârșește și în ce loc anume?

Botezul se săvârșește numai de preot și de episcop, la cel puțin opt zile după naștere și până la 40 de zile, dacă pruncul este sănătos; iar dacă este bolnav, imediat. Slujba Botezului se face numai în biserică, anume în pridvor, în pronaos sau într-o încăpere anume rânduită din curtea bisericii. Numai în cazuri cu totul speciale, cînd pruncul este amenințat să moară, preotul îl poate boteza acasă, la spital sau oriunde ar fi.

Ce trebuie făcut dacă nu este preot în apropiere și copilul este amenințat să moară nebotezat?

În aceste cazuri, cînd copilul este amenințat să moară îndată după naștere, acasă sau la spital, asistentele sau moaștele trebuie instruite de preot să aibă oricând la îndemână aghiasmă, la nevoie apă obișnuită, și lumânare. Apoi, după ce pun numele pruncului muribund, îl botează ele, turnând aghiasmă în formă de cruce peste prunc și zicând cuvintele: *Se botează robui lui Dumnezeu (numele) în numele Tatălui, Amin;*

și al Fiului, Amin; și al Sfântului Duh, Amin. Dacă moare pruncul, el este botezat și se mantuiește sufletul lui. Iar dacă nu moare, cele ce l-au botezat trebuie să spună ruedelor sau preotului că a fost botezat de ele, iar preotul îi face toată slujba Botezului, fără a-l mai afunda în apă în numele Prea Sfintei Treimi, căci Botezul nu se mai repetă.

Copiii avortați și copiii născuți morți pot fi botezați la Bobotează sau la Sântul Ioan, cum este obiceiul în unele locuri?

În nici un caz nu pot fi botezați copiii avortați și cei născuți morți, căci nu au suflet în ei. Toți aceștia rămân la judecata lui Dumnezeu și pe conștiința părinților care i-au ucis. Iar preoții care practică acest botez necanonic fac un mare păcat. Ei trebuie să se spovedească la episcop și, dacă repetă păcatul, să fie opriți de preoție. Părinții care au copii avortați trebuie să se mărturisească la preotul lor, să facă un aspru canon, să boteze copii căță au avortat, să facă milostenie, să îmbrace copii orfani de la azile și, mai ales, să nască alți copii în loc.

De cine și când se pune numele pruncului?

Numele pruncului se pune de către părinți, însă cu binecuvântarea preotului, care citește o rugăciune specială la punerea numelui nouului născut, deoarece cu acel nume care i se dă la Botez, creștinul va călători în viață și va sta înaintea lui Dumnezeu la judecată. Numele pruncului se consfințește în clipa botezului, când se cufundă în apă în numele Prea Sfintei Treimi și nu mai poate fi schimbat până la moarte. Numai prin tunderea în monahism se poate schimba numele de botez.

Cu nume trebuie să pună părinții copiilor lor?

Dacă este parte bărbătească să i se pună mai ales numele Sfântului Ioan Botezătorul, cel mai mare om născut din femeie. Se poate pune și numele sfântului care este hramul bisericii din sat sau numele sfântului din ziua în care s'a născut. Alte nume sfinte pentru băieți sunt numele Sfinților Apostoli și ale marilor Ierarhi, Mucenici și Cuvioși. La fel și la fete, primul nume să fie al Maicii Domnului, cea dintâi rugătoare pentru lume. Apoi numele marilor sfinte și mucenițe, numele sfintei al cărei hram îl poartă biserică, sau al sfintei din ziua nașterii. Însă toate trebuie să se facă cu binecuvântarea și sfatul preotului.

Este bine să i se pună pruncului două și chiar trei nume?

Nu, căci toți săfinții au avut un singur nume, afară de câteva excepții. Mai grav este însă când i se pune pruncului un nume creștin de sfânt și al doilea nume necreștin sau de altă credință creștină. În asemenea

cazuri la biserică și la slujbe se pomenește numai numele creștinesc din calendar.

Ce folos au cei ce poartă nume de sfinți și ce pagubă au cei ce poartă nume de păgini sau de altă religie și neam?

Cei ce poartă nume de sfinți au în viață și după moarte mare folos și ajutor, căci săfinții cărora le purtăm numele se roagă neîncetat pentru noi și ne ajută în primejdii, în suferință și în ceasul morții și al înfricoșatei uudecăti.

În schimb, cei ce poartă nume de zei, de păgâni, și nu au zi de prăznuire în calendar, se lipsesc în viață, la moarte și la dreapta judecată de rugăciunile și ajutorul săfinților. Însă, dacă noi trăim creștinește pe pământ, toți săfinții se roagă neîncetat în cer pentru noi și ne ajută pe calea măntuirii.

Care sunt părțile principale ale Sfântului Botez?

Prima parte din slujba Sfântului Botez o formează depădările sau exorcismele, când cel ce vine să se boteze stă cu fața la apus și declară de trei ori, personal sau prin naș, că se leapădă de satana, de toate lucrurile lui, de toți slujitorii lui, de toată slujirea și de toată trufia lui. Apoi cel ce se botează este întors cu fața la răsărit și iarăși declară, tot de trei ori, personal sau prin naș, dacă este prunc, că se unește cu Hristos, rostind de trei ori Crezul.

A doua parte a Botezului o formează sfințirea apei,adică facerea aghiasmei pentru botez și turnarea întreită în cristelnici de untelemln sfințite. Iar a treia și cea mai însemnată parte a Botezului o formează întreita afundare a pruncului în cristelnică, zicind: Se botează prubul lui Dumnezeu (numele), în numele Tatălui, Amin; și al Fiului, Amin; și al Sfântului Duh, Amin. Apoi noul botezat se înfăsoară în pânză albă curată, numită popular crismă, care vine de la Hristos. După alte câteva rugăciuni, preotul unge trupul nouului botezat cu Sfântul și Marele Mir, care este a doua Taină a Bisericii, zicind aceste cuvinte: Pecetea harului Duhului Sfânt. Apoi îi tunde perii capului în chipul Crucii, ca semn că s'a lepădat de omul cel vechi și s'a îmbrăcat în cel nou, îl îmbracă și, ducându-l în fața Sfântului Altar, îl împărtășește cu Trupul și Sângerele lui Hristos. Astfel noul botezat primește deodată trei Sfinte Taine: Botezul, Mirungerea și Sfânta Împărtășanie.

Care sunt efectele Botezului asupra celui nou botezat?

Prin lepădarea de satana și unirea cu Hristos, se arată că noul botezat să leaptă de bună voie de vrăjmașul lumii și se unește cu Hristos, Mântuitorul lumii. Iar prin baia Sfântului Botez, în numele Prea Sfintei Treimi, cel botezat primește iertare de păcatul strămoșesc și de toate păcatele făcute pînă la Botez, se naște din nou duhovnicește în Hristos, primește nume de sfânt și devine membru al Bisericii și fiu al lui Dumnezeu după har. Prin ungerea cu Sfântul și Marele Mir, noul botezat primește harul Duhului Sfânt

și toate darurile necesare vieții și măntuirii lui care izvorăsc din har. Iar prin unirea cu Prea Curatele Taine, noul botezat primește pe Însuși Hristos pentru prima oară, ca arvnă și semn că de acum este cu totul fiu al lui Dumnezeu și membru al Bisericii Sale pe pământ.

Cu închipuiesc materiile și obiectele cu care se săvârșește Botezul?

Vasul pentru Botez, care se cheamă cristelnică, vine de la cuvântul Hristos și se chiamă vas de încrătinare. În primele secole se construiau în curtea bisericii aşa-numitele baptisterii, adică clădiri speciale cu un mic bazin de piatră pentru Botez. Cristelnica închipuiește trei lucruri: trupul Bisericii, în care ne naștem din nou; baia duhovnicească, în care ne curățim de păcatul strămoșesc și mormântul în care îngropăm pe omul cei vechi din noi, ca să înviem la o viață nouă în Hristos. Apa închipuiește pe Duhul Sfânt revărsat peste lume. Căci apa este baia trupului, iar Duhul Sfânt este baia sufletului, precum zile Mântuitorul: "De nu se va naște cineva din apă și din Duh, nu va putea să intre în Împărația lui Dumnezeu" (Ioan 3, 5). Apa Botezului închipuiește apa Iordanului și mormântul Domnului. Iar afundarea pruncului de trei ori în apă, în numele Prea Sfintei Treimi, închipuiește sederea lui Hristos trei zile și trei nopți în mormânt. Untdelemnul sfîntit cu care se unge pruncul închipuiește milostivirea lui Dumnezeu pentru om; suflarea de trei ori a preotului peste apa Botezului este simbolul Duhului Sfânt care vine peste noi la Botez; tunderea părului nouului botezat în chipul crucii simbolizează lepădarea omului vechi și creșterea lui duhovnicească în Iisus Hristos, la o viață nouă, sfântă. Pânza albă, numită crismă, în care este înfășurat pruncul după botez, închipuiește curățirea lui duhovnicească după unirea cu Hristos, giulgiul cu care a fost înfășurat Domnul în mormânt și veșmântul luminat cu care se îmbracă omul în clipa-Botezului. Iar lumânarea aprinsă, ce se dă pruncului botezat simbolizează lumina lui Hristos "care luminează tuturor" și ne călăuzește pe calea dreptei credințe.

Cine poate fi naș la Botez și ce datorii creștinești are nașul?

Nașul este părintele sufletesc al celui nou botezat. Prin botez el devine rudă duhovnicească și povătuitor spre Hristos al finului său, având o mare datorie față de acesta. Adică să-l supravegheze cum crește în credință, dacă este adus regulat la biserică, dacă știe rugăciuni, dacă se spovedește și se împărtășește că mai des și dacă părinții lui trupești îi dau educație creștinească. Apoi însuși nașul trebuie să-l sfătuiască mereu pe calea credinței, să-i dea cărți sfinte, să-l ducă pe la biserici și mănăstiri și să poarte grija de el toată viață.

Orice naș de botez, ca și de nuntă, trebuie să fie un bun creștin ortodox, să fie om de biserică, cu viață duhovnicească exemplară și să fie cununat.

Cont. la pag. 22

CENTRUL DE STUDII CREȘTINE ORTODOXE “SFÂNTUL ANDREI APOSTOLUL”

Visul Episcopului Policarp s'a împlinit; lucrarea Arhiepiscopului Valerian continuă.

În 1935, acum șaiseci de ani, primul ierarh al românilor ortodocși creștini din afara României, Episcopul Policarp Morușcă, consacrat la București, a venit în Statele Unite, începând să păstorească turma sa în Nordul și Sudul Americii. Doi ani mai târziu a fost cumpărată ”Vatra Românească” și episcopul și-a reorganizat planurile păstoriei sale. Printre acestea figura și proiectul înființării unui seminar. În 1939 Episcopul Policarp a plecat din America pentru a lua parte la Sfântul Sinod din România și nu a mai fost în stare să se întoarcă înapoi. Proiectul de a înființa un seminar însă a rămas înrădăcinat în sufletul Episcopiei și nu s'a pierdut. Într-o publicație specială, ”Vatra în Celebrare: 16 Iulie 1944,” proiectul de a înființa semninarul era promovat ca ”urmând a se îndeplini.”

În timpul păstoririi Arhiepiscopului Valerian D. Trifa (1952-1984), acest proiect a luat forma unui curs de teologie prin corespondență, ”Andrei Șaguna,” fiind dedicat în deosebi celor ce aveau o ”voiație târzie” de a sluji Biserica. Nu puțini sunt membrii clerului nostru care au graduat acest curs. Candidații pentru hirotonie erau cercetați pentru cunoștința și practica credinței Ortodoxe și a rânduielilor liturgice. Arhiepiscopul era neclintit ca toți grauiații să fie pregătiți pentru a îndeplini toate obligațiile preoției.

Mai târziu, tot în timpul păstoririi Arhiepiscopului Valerian, programul ”Andrei Șaguna” a fost pus deoparte pentru a face loc altor programe mai presante. Idea a continuat totuși, că o păstorire în Episcopia Română cere răspunsuri unice la nevoie și problemele pastorale particulare ale parohiilor ei. Adăogând la aceasta, realitatea prezentă a venirii multor emigranți în Nordul Americii care implică înființarea de noi misiuni și parohii, Arhiepiscopul Nathaniel, a concluzionat că sau programul ”Andrei Șaguna” trebuie reînviat și revizuit sau va trebui ca un nou program de teologie pastorală să fie înființat care să educe clerul pentru munca misionară și pentru condițiile pastorale contemporane.

Dând deplină considerație programelor deja existente în institutele ortodoxe, s'a decis că niciuna nu satisface nevoie Episcopiei și ca atare aceasta va trebui să-și creieze propriul ei program. Pentru a duce aceasta la îndeplinire, au fost considerate două aspecte principale: programul actual de educație și locul unde se va desfășura.

Concomitent cu aceste preocupări, Oficiului Episcopiei i s'a oferit posibilitatea de a cumpăra de la un Ordin catolic din Detroit, Michigan, Mănăstirea Sfântul Paul, instituție care a fost construită cu scopul de a educa clerul și de a fi totodată un locaș pentru reculegeri spirituale. Prețul cerut a fost de \$400,000.00 pentru o clădire de aproximativ 40,173 de picioare

pătrate.

La 10 Februarie 1998, Înalț Prea Sfințitul Nathaniel a trimis a scrisoare Consiliului Eparhial să cerceteze două teme majore: crearea unui proiect de Seminar și cumpărarea unei clădiri care să satisfacă atât desfășurarea programului cât și reședința studenților. Consiliul a acceptat favorabil în unanimitate crearea Programului dar a avut rețineri în ceea ce privește obligația financiară pentru o asemenea clădire și a funcționării ei.

Pentru ședința din 1 Iulie 1999, Consiliul Eparhial a pregătit totuși două rezoluții care au fost prezentate delegaților la Congresul Episcopiei:

”Congresul Episcopiei să instituie o școală pentru pregătirea și educația în continuare a clerului, școala urmând a fi incorporată ca o entitate legală, în conformitate cu Articolul VII, Secțiunea 1, (b) a Constituției și Regulamentelor Episcopiei” și ”Instituția educativă are voie să solicite fonduri și alte asistențe de la Parohiile Episcopiei și de la alte persoane.”

Ambele moțiuni au fost aprobate.

Imediat după lucrările Congresului, s'a acordat atenție pregătirii unui program de Diplomă pentru Teologie Pastorală Aplicată. În Septembrie 1999, Pr. Ian Pac-Urar, Ph.D. a supus ca propunere conceptul pentru acest program. Acest program, ”este destinat absolvenților institutelor și seminarelor teologie de pretutindeni care doresc să continue pregătirea lor în profunzime pentru a slujit în parohii și misiuni ortodoxe creștine, precum și pentru preoții lucrători care doresc să-și dezvolte și adâncescă calificările lor.” Potrivit mandatului Congresului, programul de diplomă va fi incorporat ca o entitate legală separată.

Pasul următor a fost să se determine locul unde vor avea loc cursurile. După ce au fost cercetate diferitele instituții care au fost oferite spre cumpărare și întrucât Vatra nu era echipată pentru a fi un asemenea loc, Înalț Prea sfântă Sa a răspuns la invitația Părinților Catolici din Detroit, care au oferit proprietatea mănăstirii Sfântul Paul. După revizuirea cererii inițiale, o ofertă finală de \$375,000.00 a fost acceptată de către Părinții catolici. Prima plată este de \$75,000.00 la încheierea actelor de vânzare-cumpărare și \$75,000.00 pe an, pentru următorii patru ani, fără adaosul niciunui interes, cu excepția cazului de neplată. Suma finală va fi determinată de reparațiile minore ale utilităților și a facilităților proprietății.

La 11 Octombrie, clădirea a fost incorporată în Statul Michigan ca o ”non-profit organization.” Cu toate că nu s'a început nicio campanie de a strângă oficial fonduri, în timpul unei recente vizite la parohia

Sf. Dumitru, Bridgeport, cu prilejul aniversării de 75 de ani, Consiliul Parohial a prezentat Înalt Prea Sfinției Sale un check de \$5,000.00; Organizația auxiliară a Doamnelor, \$1,000.00; Societatea Fasaritul \$1,000.00. În plus de acestea, parohierii și cei prezenți la banchet, au făcut promisiuni (pledges) adiționale. Astfel Fundația Tonna, reprezentată de Diane și George Tonna, au promis \$10,000.00. La sfârșit, promisiuni de \$32,000.00 au venit chiar de la Parohia Sfântul Dumitru. Dl. Mike Chiriac, membru al Consiliului Eparhial, la adunarea din 4 Decembrie, a promis \$25,000.00.

Centrul de Studii Ortodoxe Creștine, va iniția un efort de a strânge fonduri în viitorul apropiat. Între timp, orice promisiuni (pledges) și donații vor fi acceptate. Check-urile să fie făcute pentru: **The Center for Orthodox Christian Studies, P.O. Box 897, Michigan Center, Michigan, 49254-0897.** Vă rugăm să nu face checkurile pentru ROEA.

Deoarece Centrul va purta numele Apostolului Sfântul Andrei, de ziua praznicului, la 30 Noiembrie, Înalt Prea Sfinția Sa Nathaniel a invitat preoții locali să-l asiste la Sfânta Liturghie celebrată în capela mănăstirii. Au fost prezenți Părinții L. Lazăr, I. Pacurar, G. Pătrulescu, A. Partioc, R. Roscoe, J. Surducan, C. Tofan, G. Treff, și oaspeți, G. Luca și ieromonahul Prodromos. Au slujit deasemenea sub-diaconii T.

Roscoe și răspunsurile au fost date de J.E. Lazar.

A fost întocmit un plan de acțiune pe cinci ani, care să acopere cumpărarea și reparările facilităților; desfășurarea Teologiei Pastorale Aplicate (APT); Programul de Educație al Comunității (CEP) și acreditări; proiect de obținerea fondurilor.

Scurtă descriere a Centrului pentru Studii Ortodoxe Creștine “Sfântul Andrei Apostolul”

23300 Davison Avenue, Detroit, Michigan

Proprietatea reprezintă aproximativ șapte acri de pământ. Clădirea a fost construită în 1930 și are trei etaje, ziduri de cărămidă, scheletul fiind din beton armat. Suprafața este de aproximativ 40,173 de picioare pătrate. La al doilea și al treilea etaj există nouă apartamente de două camere, patru cu un singur dormitor. Birourile sunt la etajul întâi. La primul nivel este capela cu 52 locuri pe bănci. La etajul doi este o largă biserică mănăstirească. Bucătăria, sufrageria și cămara, “lounge” la al doilea etaj. Biblioteca la al treilea etaj. Băi comune și toalete la toate etajele. Pivniță, pod, garaj.

Clădirea a fost în folosință încontinuu. Un administrator locuiește permanent și un îngrijitor inspecțează săptămânal proprietatea. *

CENTRUL DE STUDII CREȘTINE ORTODOXE — CE ESTE ȘI CU CE SE OCUPĂ?

Ce este?

Centrul de Studii Creștine Ortodoxe “Sfântul Andrei, Apostolul”, este o instituție autonomă sub omoforul Înalt Prea Sfinție Sale Nathaniel. Centrul este o instituție afiliată Episcopiei Ortodoxe Române din America. Aceasta înseamnă că este supusă autorității Arhiepiscopului, Constituției și Regulamentelor Episcopiei. Cu toate acestea, are o existență autonomă, ca orice mănăstire sau seminar. Are propria sa conducere și cărei președinte este Arhiepiscopul Nathaniel.

Episcopia nu este responsabilă cu administrarea și întreținerea Centrului. De asemenea, Episcopia nu răspunde de datorile sau contractele Centrului, iar Centrul nu folosește fonduri din bugetul Episcopiei.

În același timp, Centrul “apărține” bisericii. Este o instituție creștină ortodoxă, mai mult, o instituție a Episcopiei Ortodoxe Române. Are autoritatea primită de la Congresul Episcopiei să solicite și să accepte fonduri și contribuții de la Episcopia, de la parohii și de la credincioși.

Ce face?

Episcopia noastră are în primul rând misiunea să servească credincioșii ortodocși de origine română, rămnând permanent deschisă tuturor celor care vor să se zidească întru credința ortodoxă. Este o Dieceză

a întregii Biserici și are credincioși și preoți din fiecare etnie. Răspunde nevoilor credincioșilor atât în engleză cât și în română.

Centrul, la fel ca și Episcopia, are în primul rând misiunea de a servi credincioșii de origine română. Cu toate acestea studenții și participanții de orice origine (care au dorința să promoveze ortodoxia în această țară) sunt bineveniți. Programul va fi atât în limba engleză cât și în limba română.

Centrul nu este proiectat să intre în competiție sau să înlocuiască alte seminare sau programe. Este proiectat să se adreseze unor necesități specifice Episcopiei noastre, care până în prezent nu au fost incluse în alte programe de studii. Cei din alte jurisdicții care vor să participe trebuie să țină seamă de cele mai sus menționate.

Programele și vizuirea de ansamblu ale Centrului sunt în continuă evoluție, în funcție de necesitățile credincioșilor și a preoților. Pentru moment Centrul își propune următoarele domenii de activitate:

1. — O capelă și loc de meditație unde credincioșii vin pentru îndrumare și reînnoire spirituală.
2. — Un Centru comun unde diferitele noastre organizații pot să aibă birourile respective.
3. — O școală capabilă să pregătească preoți și

Cont. la pag. 22

Centrul de Studii ... Cont. de la pag. 21

conducători mireni ce slujesc în Episcopia noastră și să satisfacă continua lor educație.

Educarea Preoților și a mirenilor

Programul de educare al preoților și al mirenilor va fi organizat în patru direcții, potrivit necesităților Episcopiei și ale studenților

(1) Un program de educare a preoților ortodocși români în America de Nord. Acest program va fi predat în engleză și română și va consta din secții și cursuri ce vor fi susținute periodic în tot timpul anului. Preoții vor avea posibilitatea să participe la aceste sesiuni și să-și conducă parohia în același timp. Sperăm ca primele sesiuni vor avea loc în toamna anului 2000.

(2) Un program de educație religioasă publică pentru creștini ortodocși. Acesta va consta din reculegeri (retreats), seminarii practice și conferințe pentru cei care doresc să crească duhovnicește și să cunoască mai adânc credința ortodoxă, dar care nu doresc să se înscrie într'un program academic formal. Sesiunile vor fi în engleză și română.

(3) Un program rezidențial pentru absolvenții institutelor/seminarelor teologice din România, care doresc să continuie studiile în America și pentru preoții din Episcopia noastră care au posibilitatea să se înscrie pentru un an de studii. O propunere-program a fost întocmită și înaintată Consiliului Eparhial. Sperăm ca acest program să înceapă în toamna anului 2001.

(4) Un program de studii pentru cei care doresc să urmeze teologia dar care nu pot să participe la cursurile normale. Acest program intenționează să pregătească preoți, diaconi și alți slujitori ai bisericii. Programul va consta fie din studii prin corespondență fie din cursuri intensive scurte ce se vor ține în timpul anului.

În prezent avem mult de muncit. Trebuie să găsim fonduri ca să susținem programele și să acoperim cheltuielile pentru clădire. Vor fi necesari instructori calificați pentru aceste cursuri, atât în limba română cât și în limba engleză. De asemenea trebuie să acoperim obligațiile financiare, guvernamentale și legale. O viață spirituală autentică trebuie să se nască în acest Centru de Studii Ortodoxe Creștine.

Cu mila și harul Domnului toate acestea se vor realiza. Atât credincioși cât și parohii generoase au început să susțină Centrul, cu toate că încă nu s'a anunțat un program formal de colectare a fondurilor necesare. Continuăm cu credința în Dumnezeu că El va binecuvânta această lucrare a noastră, spre creșterea Bisericii și preamărirea Numelui Său Sfânt. *

Taina ... Cont. de la pag. 19

Cine nu poate fi naș de Botez?

Cei care trăiesc necununați, adică în concubinaj; cei ce sunt catolici sau sectanți; cei ce nu cred cu tările în Dumnezeu, nu merg la biserică și nu sunt ortodocși; cei ce înjură de cele sfinte, sunt bețivi și trăiesc în desfrâneri, ca și cei ce sunt din familii mixte sau dezmembrate și au nume rău între creștini nu pot fi nași de botez și de

cununie. Nu este canonnic să fie mai mulți nași de botez și de cununie, căci prin aceste sfintei taine ei se înrudesc unii cu alții, nemaiavând voie copiii lor să se căsătorescă între ei.

Unde se află sufletele copiilor nebotezați și ale celor avortați de către părinți? Ce se mai poate face pentru sufletele lor?

După cum spun unii Sfinți Părinți și cum ne învață Sfânta Biserică, sufletele copiilor morți nebotezați încă dinainte sau după naștere, ca și ale celor avortați cu voie sau fără voie, nu pot intra în Rai, pentru că nu au avut parte de Botez. Dar nu sunt nici în iad, căci nu au făcut păcate. Sufletele lor se află într'un loc cu amurg, între lumină și întuneric, și așteaptă ceasul Judecății de Apoi, cînd vor sta la judecată în fața lui Hristos împreună cu părinții care i-au ucis. *

Pr. Ioanichie Bălan

(Călăuză Ortodoxă în Biserică, vol. I)

Născuți ... Cont. de la pag. 17

O repliere care pregătește o nouă ofensivă împotriva națiunii și a credinței ortodoxe. Guvernul român primește note și directive de la Departamentul de Stat al SUA, precum primeau guvernele comuniste ordine de la Kremlin. Internaționala stângii (adică propovăduitoare a ideologiilor, doctrinelor și politicilor care îl duc pe om la stânga lui Dumnezeu, acolo unde este locul celor osândiți) și-a schimbat sediul de la Moscova la Washington. Au apărut recent în presa noastră fragmente, firimituri din unele "ordine" (acorduri, rezoluții, rapoarte etc.) emise de SUA către oficialitățile de la București. Atitudinea guvernanților noștri este ecoul unui Raport al "Libertăților Religioase," transmis de Washington. Acolo, în SUA, Biserica satanistă are statut legal, cuprinde 700 de "parohii"; acolo sunt mii de sekte cu activitate legală; acolo nu mai există creștinism dominant. Dumnezeu e făcut bucățele, sacrul amestecat cu demonicul, ca să piardă omul urmele lui Hristos. Acolo viața spirituală a luat-o razna, iar de identitate națională sau spirituală nici nu poate fi vorba. La ei individul trebuie să aibă conștiință planetară, urmând să fie integrat într-o religie abstractă, (fără Dumnezeu personal, fără Sfânta Treime) sintetizatoare, oficială și obligatorie: New Age. La noi trebuie să fie la fel. Voința globalistă integratoare a unor cercuri secrete se impune cu forță. Națiunea, suveranitatea, creștinismul, tradiția sunt noțiuni perimate, care trebuie șters din conștiința populației. Pentru asta sunt încurajate minoritățile, stimulate migrațiile, răspălitite propagandele anticerștine, bombardate neamurile nesupuse, adâncite săracia, somajul, necazurile de tot felul.

"Nerozi și primitivi" (așa suntem văzuți din cancelariile occidentale și de către unii intelectuali elițiști de la noi), români continuă să-și apere ființa națională și ortodoxă (da, avem ființă națională). Cătă vreme nu vom uita că suntem îmbrăcați în cămașa lui Hristos, nu vom pieri. Când ne vom rupe din lumina ei ocrotitcare, urmele noastre pe pământ românesc nu vor mai avea dreptul la amintire. *

Ioan Enache

(Editorial la "Credința Ortodoxă", Sept. 1999)

MISIUNEA SFÂNTUL IOAN EVANGHELISTUL TORONTO, ON., CANADA

Cea mai nouă Misiune din Eparhia noastră a luat ființă ca urmare a unei necesități firești, motivată de creșterea continuă a numărului de români ortodocși stabiliți în această metropolă canadiană, cât și de răspândirea lor pe toată suprafața orașului.

Luna Iulie a anului măntuirii 1999 a însemnat începutul demersurilor de constituire a Misiunii prin scrisoarea și lista cu susținătorii acestei nobile idei (circa 30 de familii), pe care comitetul de inițiativă, în frunte cu familia Maria și Radu Todea, a trimis-o Ilerarhului nostru, spre a fi primiți sub omoforul Inalt Prea Sfinției Sale.

Două luni mai târziu — în lumea Septembrie — ca urmare a recomandărilor Cancelariei Episcopale, a avut loc întâlnirea susținătorilor cu reprezentantul Centrului Eparhial Părintele Constantin Tofan și Părintele Protopop Dumitru Păun. Adunarea, prin hotărârea unanimă a celor prezenti de a se constitui într-o misiune și de a alege Consiliul Misiunii, pune piatra fundamentală a noii organizații bisericești.

In purtarea sa de grija turmei ce i-a fost încredințată, Inalt Prea Sfinția Sa Nathaniel, prin scrisoarea din 28 Septembrie a același an, comunică Comitetului Misiunii și credincioșilor binecuvântarea terarhică de înființare a Misiunii, alegerea ca ocrotitor al comunității pe Sfântul Ioan Evanghistul și numirea Diaconului Ionel Cudrițescu ca preot al Misiunii.

Hirotonia întru preot a semnatarului acestor rânduri s'a săvârsit de către Arhipăstorul nostru Inalt Prea Sfinția Sa Nathaniel, în data de 9 Octombrie 1999, cu ocazia sfintirii Bisericii "Acoperământul Maicii Domnului" din Washington, D.C.

Indelungi și stăruitoare căutări au urmat acestei date pentru aflarea unui loc potrivit săvârșirii sfintelor slujbe. Dar Bunul Dumnezeu, în iubirea și mărinimia Sa față de fiii Săi, a ascultat și de această dată glasul rugăciunilor noastre, descoperindu-ne calea spre bunăvoie, frățietatea întru Hristos și Ortodoxie a comunității egiptene (copte), care prin Parohul Bisericii - "Sfântul Marcu" - părintele M. Marcos, ne-a oferit biserică frăților lor spre a ne învrednici de sfintele slujbe.

Cu ajutorul Tatălul Ceresc în ziua de Duminica 12 Decembrie 1999 a început activitatea liturgică la Misiunea Sfântul Ioan Evanghistul din Toronto.

Evenimentul a fost marcat de săvârșirea Sfintei Liturghii, oficiată de preoții: Pr. Dr. Dumitru Ichim de la Parohia Sf. Ioan Botezătorul din Kitchener, Pr. Gheorghe Tiu de la Misiunea Sf. Apostol Andrei din Mississauga și Pr. Ionel Cudrițescu. Protosul soborului a fost Părintele Protopop Dumitru Păun al Canadei de Est. Predica zilei a fost rostită de Pr. Dr. Dumitru Ichim. Alături de cei peste 300 de credincioși de la

comunitățile din Kitchener, London, Mississauga și din Toronto, au asistat la Sfânta Liturghie și Consulul General al României la Toronto, D-l Radu Gabriel Safta însotit de D-l Mihai Grigorescu, Consilier Economic al României.

Divina Liturghie a fost urmată de o agapă la care cei prezenti s-au ospătat din bucatele pregătite de familia Tita și Dan Răcaru. În timpul agapei, Părintele Protopop Păun a dat citire mesajului adresat noii comunități de Inalt Prea Sfintia Sa Arhiepiscopul nostru Nathaniel, primit și urmărit de asistență ca un bogat cuvânt de învățătură creștin-ortodoxă. În continuare a fost citit mesajul ce felicitare trimis ce Pr. Daniel Nenson, Protopopul Canadei.

In alocuțiunea sa Domnul Consul General Radu Gabriel Safta a felicitat comunitatea românească pentru această realizare, subliniind importanța ei în afirmarea și păstrarea entității românilor în multitudinea naționalităților care viețuiesc în Canada.

Părintele M. Marcos (din partea comunității egiptene) și-a exprimat bucuria de a fi frății împreună. Președintele Consiliului Misiunii, Domnul Valeriu Zodian, și preotul Mișunii au mulțumit tuturor celor care, prin aportul adus, cu contribuit la această realizare.

Agapa s'a desfasurat într-o atmosferă de bucurie duhovnicească, începând și terminându-se cu rugăciunea Domnească.

Publicațiile românești din Toronto, cât și radioul în limba română, au consemnat evenimentul.

Acum la terminarea primului urcuș dorim și pe această cale să sărutăm cu respect dreapta Arhipăstorului nostru și să aducem prinosul nostru de recunoștință pentru bunavoința de a fi primit comunitatea noastră sub omoforul Arhieriei Sale, pentru binecuvântarea primită de a ne constitui în aceasta Misiune și pentru tot ajutorul pe care, cu arhierească dragoste, ni l-a oferit.

Intru multi și rodnici ani Inalt Prea Sfințe Stăpâne! Mulțumim Cancelariei Episcopale, Părintelui Constantin Tofan, Părintelui Protopop Dumitru Păun, tuturor care cu cuvântul, cu fapta sau cu gândul au fost alături de noi pentru înfăptuirea Misiunii Sf. Ioan Evanghistul, loc de aplecare spre Evanghelia Cuvântului Intrupat, de împărtășire a Sfântului Duh și mântuire în Treimea Cea de o Ființă.

Ne rugăm Bunului Dumnezeu să ne învrednicească pe toți de Binecuvântarea Sa Părintească. Amin!

Semnează în numele comunității, *

Pr. Ionel Cudrițescu

VEȘTI DIN VANCOUVER, B.C.

La Botezul pruncului Brian Andrew

Din frumoasa provincie Canadiană British Columbia, de pe coasta Pacificului, aducem cititorilor Soliei vești proaspete și îmbucurătoare. Credincioșii Parohiei "Sfânta Treime" din Vancouver se bucură de reluarea pulsului vieții spirituale și a serviciilor religioase odată cu venirea noului lor preot Nicolae Lăpuște. Prin conjugarea eforturilor Episcopiei Ortodoxe Române de la Vatra și ale membrilor Consiliului Parohial și mai ales ale președintelui parohiei dl. Dan Manarovici - speranță de a avea un nou preot cu ajutorul Milostivului Dumnezeu a fost împlinită. Noul preot împreună cu familia sa au sosit în Vancouver în data de 17 Iunie 1999, fiind înconjurați cu multă căldură sufletească de credincioșii Parohiei "Sfânta Treime." Printre veștile de bun augur la Parohia Sfânta Treime semnalăm: reluarea săvârșirii Sfintelor Slujbe Ortodoxe - Vecernia (Sâmbăta seara de la ora 6:00 p.m.) și Sf. Liturghie urmată de întâlnirea românilor în sala comunitară, în fiecare Duminică. Este îmbucurător faptul că din ce în ce mai mulți români din Vancouver trec pragul bisericii noastre, redeșteptând în inimile lor fiorii sacri ai rugăciunii auzite în sfânta limbă românească la Sfânta Liturghie. Rămâne de neuitat Picnicul românesc organizat de comunitatea parohiei "Sfânta Treime" în John Lawson Park, (municipalitatea West Vancouverului) în data de 28 August. Cei aproximativ 200 de români prezenti cu acest prilej au avut șansa de a savura tradiționale preparate românești.

Atmosfera a fost presărată și de alte plăcute surpize: o tombolă, câteva piese instrumentale românești interpretate de dl. Lache Cercel acompaniat de talentul prof. Mihăescu Petre iar mai apoi, o spontană horă a Unirii, simbol al fraternalității românilor de pretutindeni.

Cele menționate mai sus, la care se adaugă: apariția

Buletinului Parohiei intitulat "Lumină din Lumină," inițiativa creării unui cor bisericesc sub îndrumarea domnului dirijor Cornel Popescu, dar și altele, sunt semne că pulsul vieții la Parohia Ortodoxă Română "Sfânta Treime" revine la normalitate și că se dorește ca ea (Parohia) să fie o "celulă" activă în sâul Episcopiei noastre și a Protopopiatului din care face parte. Sperăm deosemenea că la râvnitorii actuali membri ai Bisericii noastre să se alăture cât mai mulți membri susținători. Desigur că o absență relativ îndelungată a unui păstor în mijlocul enoriașilor unei parohii nu poate fi compensată deplin într'un timp atât de scurt. Sunt încă mulți pași de făcut pe drumul pe care l-am reluat împreună. Dorința noastră a fost însă aceea de a vă reaminti

dumneavoastră, bunilor și dreptcredincioșilor români de pretutindeni despre existența Parohiei Ortodoxe Române "Sfânta Treime" din Vancouver, ai cărei membri vă împărtășesc cele mai bune gânduri și sentimente.

Mulțumim "Sfintei Treimi Celei de o ființă și nedespărțite" pentru binecuvântările și darurile revărsate peste noi și rugăm pe Atotputernicul Dumnezeu să vă dăruiască și dumneavoastră sănătate și fericire. *

Pr. Nicolae Lăpuște

SOLIA — THE HERALD
PO BOX 185
GRASS LAKE MI 49240-0185
USA

Periodicals
Postage Paid
at Jackson
and additional
offices

***** ALL FOR ADC 945
SAMPLE
ORTHODOX INSTITUTE LIBRARY
2311 HEARST AVE
BERKELEY CA 94709-1319